Lietas Nr. C30442415
Lietas arhīva Nr. CA-0169-17/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 13.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese M.Bebriša
tiesnese L.Volberga un tiesnesis J.Freimanis
ar tiesas sēdes sekretāri L.Krumholci,

piedaloties prasītājas SIA "CFO" pilnvarotajiem pārstāvjiem – /pers. C/ un zvērinātam advokātam K. Novicānam, atbildētāja SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam A. Guļejevam, trešās personas /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam V.Krastiņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "CFO" prasībā pret SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ar trešo personu /pers. E/ par 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem un pienākumu sniegt informāciju uzlikšanu sakarā ar SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 29.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts SIA "CFO" (turpmāk – Prasītāja) prasības pieteikums pret SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" (turpmāk – Atbildētāja vai Sabiedrība), ar trešo personu /pers. E/, par 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem un pienākuma uzlikšanu sniegt informāciju.

[1.1.] Pieteikumā norādīts, ka Atbildētājai ir divi dalībnieki: SIA „CFO", kurai pieder 300 Sabiedrības kapitāla daļas, kas veido 30% no Sabiedrības pamatkapitāla, un /pers. E/, kurai pieder 700 Sabiedrības kapitāla daļas, kas veido 70% no Sabiedrības pamatkapitāla. Sabiedrības valde sastāv no viena valdes locekļa – /pers. E/.

No publiski pieejamās informācijas (tajā skaitā, no Sabiedrības 2013.gada pārskata un komercreģistra datiem par SIA „AVEROJA") Prasītāja ir uzzinājusi, ka valdes locekle /pers. E/ 2013.gadā iegādājās 100% no konkurējošā Uzņēmuma – SIA „AVEROJA"– pamatkapitāla daļām (SIA „AVEROJA", tāpat kā SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" darbības veids ir ceļojumu biroja pakalpojumi). Turklāt pēc kapitāla daļu iegādes ir mainīta SIA „AVEROJA" juridiskā adrese uz Elizabetes iela 65- Rīga, kas vienlaikus ir arī SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" juridiskā adrese.

Kopš /pers. E/ ir iegādājusies konkurējošā uzņēmuma SIA „AVEROJA" kapitāla daļas, ir strauji kritušies Atbildētājas finanšu rādītāji, proti uzņēmuma novērtējums 2013.gadā ir krities (no EUR 4782700 2012.gadā uz EUR 4639300 2013.gadā), savukārt SIA „AVEROJA" uzņēmuma novērtējums šajā periodā ir palielinājies (no EUR 4427000 2012.gadā uz EUR 5270100 2013.gadā).

Atbildētājas pārstāvji presē publiski izplata paziņojumus, pēc kuru satura var rasties maldīgs iespaids, ka Atbildētāja un SIA „AVEROJA" juridiski ir apvienojušās. Tāpat Prasītāja uzskata, ka /pers. E/ veic Atbildētājas klientu novirzīšanu uz SIA „AVEROJA", tādējādi gūstot 100% peļņu sev.

[1.2.] Prasītāja apgalvo, ka tai tiek liegta informācija par /pers. E/ un Atbildētāja slēgtajiem darījumiem un to atbilstību Sabiedrības interesēm.

Prasītājai ir pirmšķietams pamats uzskatīt, ka Sabiedrības valdes locekle /pers. E/ Sabiedrības vadību veic, pārkāpjot Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteikto pienākumu rīkoties kā krietnam un rūpīgam saimniekam.

Ņemot vērā aizdomas par Komerclikuma 169.panta noteikumiem neatbilstošu sabiedrības vadību, Prasītāja ir vairākkārt vērsusies pie Sabiedrības valdes ar lūgumu sniegt informāciju par sabiedrības darbību, tajā skaitā par sabiedrības un /pers. E/ starpā noslēgtajiem darījumiem, par gada pārskata, revidenta atzinuma apliecinātu kopiju izsniegšanu, vairāku dalībnieku sapulču protokolu izsniegšanu, norēķinu kontu izrakstu izsniegšanu, ziņu sniegšanu par saistītajām personām, koncerna līguma noslēgšanu, metodi cenas noteikšanai darījumiem ar saistītajām personām, aprēķinātajiem un samaksātajiem procentu maksājumiem par izsniegtajiem aizdevumiem, ziņu sniegšanu par darījumu būtiskiem nosacījumiem darījumiem ar saistītajām personām un par valdes atlīdzību (2014.gada 25.aprīļa pieprasījums Nr.2014-04-25, 2014.gada 25.aprīļa pieprasījums Nr.2014-04-25-SR, 2014.gada 13.maija pieprasījums Nr.2014-05-13, 2014.gada 6.novembra pieprasījums Nr.2014-11-06, 2015.gada 28.janvāra pieprasījums Nr.2015- 01-28, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-1, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015- 05-08-2-1-1, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-1, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-2, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-3, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-4, 2015.gada 20.maija iesniegums Nr.2015-05-20).

Ne uz vienu Prasītājas pieprasījumu Sabiedrība nav sniegusi atbildi, kā arī nav sniegusi pieprasīto informāciju un dokumentus, tostarp arī nav izsniegusi dalībnieku sapulču protokolus. Tādējādi Prasītājai ilgstoši tiek liegtas tiesības uz informāciju par Sabiedrības darbību un tās noslēgtajiem līgumiem.

[1.3.] 2015.gada 25.martā Prasītāja saņēma 2015.gada 24.marta Atbildētājas paziņojumu par ārkārtas dalībnieku sapulces sasaukšanu 2015.gada 14.aprīlī plkst.10.00, ar šādu darba kārtību: 1) Dalībnieku sapulces vadītāja, protokolista un dalībnieka – protokola pareizības apliecinātāja ievēlēšana; 2) Par sabiedrības dalībnieka – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „CFO", vienotais reģ. Nr. 40003638398, tiesībām saņemt informāciju un dokumentus. Sapulcē izskatāmo lēmumu projekts Prasītājai kopā ar paziņojumu netika nosūtīts. 2015.gada 2.aprīlī Prasītājas pārstāvis ieradās uz paziņojumā norādīto adresi (Blaumaņa ielā 10, Rīgā, ZAB „Skrastiņš un Dzenis" telpās) un, pēc rakstveida pieprasījumu saņemšanas, Prasītājas pārstāvim tika izsniegti sapulces lēmumu projekti. 2015.gada 10.aprīlī, balstoties uz iepriekšējo pieredzi, ka sabiedrība izsniedz novēloti dalībnieku sapulces protokolu, vēloties nodrošināt pierādījumus Prasītāja vērsās ar iesniegumu pie zvērināta tiesu izpildītāja Gintera Hmeļevska, ar lūgumu fiksēt faktu – Atbildētāja ārkārtas dalībnieku sapulces gaitu izskatāmos jautājumus, kā arī par tiem pieņemtos lēmumus. 2014.gada 14.aprīlī plkst. 10.00, izsludinātajā sapulces norises vietā – Blaumaņa ielā 10, Rīgā, ZAB „Skrastiņš un Dzenis" telpās, zvērināts tiesu izpildītājs Ginters Hmeļevskis konstatēja, ka persona, kura stādījās priekšā kā zvērināts advokāts Vigo Krastiņš, aizliedza, zvērinātam tiesu izpildītājam Ginteram Hmeļevskim piedalīties Atbildētājas ārkārtas dalībnieku sapulcē, pamatojot savu aizliegumu ar to, ka zvērināts tiesu izpildītājs neveic piespiedu izpildu darbības, par ko zvērināts tiesu izpildītājs sastādīja Aktu Nr. 00185/084/2015-AKT par faktu fiksēšanu. 2015.gada 14.aprīlī Atbildētājas ārkārtas dalībnieku sapulcē tik pārstāvēts 100% pamatkapitāls. Sapulci atklāja persona, kas stādījās priekšā kā Atbildētājas dalībnieces /pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. L/; pēc viņa ierosinājuma par sapulces vadītāju tika ievēlēts viņš, /pers. L/ par protokolisti – /pers. M/, protokola pareizības apliecinātāju – /pers. L/. Sapulces 2.darba kārtības jautājumā, /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim balsojot „par" un SIA „CFO" pilnvarotajam pārstāvim balsojot „pret", tika nolemts ierobežot SIA „CFO" tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot SIA „CFO" saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus.

[1.4.] Konstatējot, ka sabiedrības valde, ignorējot Komerclikuma prasības, konsekventi izvairās no informācijas sniegšanas par starp Sabiedrību un saistītām personām noslēgtajiem darījumiem, 2015.gada 7.aprīlī Prasītāja nosūtīja Sabiedrībai pieprasījumu par ārkārtas dalībnieku sapulces sasaukšanu, darba kārtībā iekļaujot sekojošu jautājumu: Valdes ziņojums dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015. gada 31.martam.

[1.5.] 2015.gada 24.aprīlī Prasītāja saņēma 2015.gada 20.aprīļa Atbildētājas paziņojumu par ārkārtas dalībnieku sapulces sasaukšanu 2015.gada 8.maijā plkst. 10.00, ar šādu darba kārtību: 1) Dalībnieku sapulces vadītāja, protokolista un dalībnieka - protokola pareizības apliecinātāja ievēlēšana; 2) Valdes ziņojums dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam. Sapulces lēmumu projekts Prasītājai kopā ar paziņojumu netika nosūtīts. 2015.gada 27.aprīlī Prasītājas pārstāvis ieradās uz paziņojumā norādīto adresi (Blaumaņa ielā 10, Rīgā, ZAB „Skrastiņš un Dzenis" telpās) un, pēc pieprasījumu saņemšanas, Prasītājas pārstāvim tika izsniegti sapulces lēmumu projekts, no kura redzams, ka par otro sapulces darba kārtības jautājumu bija sagatavots sekojošs lēmuma projekts: "pieņemt zināšanai valdes ziņojumu par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam. 2015.gada 8.maijā sapulci atklāja persona, kas stādījās priekšā kā SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" dalībnieces /pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. L/; pēc viņa ierosinājuma par sapulces

vadītāju tika ievēlēts viņš, /pers. L/, par protokolisti – Ieva Zariņa, protokola pareizības apliecinātāju – /pers. L/. Arī šoreiz aiziedza: Prasītājas lūgums ievēlēt tās pārstāvi par protokola pareizības apliecinātāju tika atstāts bez ievērības. 2015.gada 8.maija ārkārtas dalībnieku sapulces gaitā Prasītājas pārstāvis uzdeva Sabiedrības un /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim /pers. L/ konkrētus jautājumus attiecībā uz sabiedrības darījumiem, tostarp darījumiem ar valdi un saistītajām personām, vienlaikus iesniedzot šos jautājumus arī rakstveida formā (2015.gada 8.maija iesniegumus Nr.2015-05-08-2-1, Nr.2015- 05-08-2-1-1, Nr.2015-05-08- 2-2-1, Nr.2015-05-08-2-2-2, Nr.2015-05-08-2-2-3, Nr.2015-05-08-2- 2-4): 1) sniegt ziņas, kuras personas tiek uzskatītas par saistītajām personām (iesniegums „CFO" Nr. 2015-05-08-2-1); 2) sniegt ziņas, vai starp /pers. E/ un SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas Nr.40003404807, SIA „AVEROJA", vienotās reģistrācijas Nr.40003305784, SIA „Karšu serviss", vienotās reģistrācijas Nr.40103670393, SIA „ISIC.LV", vienotās reģistrācijas Nr.40003771707, SIA „COLUMBUS TRAVEL", vienotās reģistrācijas Nr.40003341592, ir noslēgts Koncerna līgums (iesniegums Nr.2015-05-08-2-1-1); 3) sniegt ziņas par metodi, kāda tiek izmantota cenas noteikšanai darījumiem starp saistītām personām (iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-1); 4) sniegt ziņas par aprēķinātiem un samaksātajiem procentu maksājumiem par valdes izsniegtajiem aizdevumiem (iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-2); 5) sniegt ziņas par darījumu būtiskajiem nosacījumiem darījumiem ar saistītām personām, kas iekļauti bilances postenī "Saistīto sabiedrību parādi" (iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-3); 6) sniegt ziņas par valdes locekļa atlīdzību (iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-4). Atbildes uz minētajiem jautājumiem dalībnieku sapulcē netika sniegtas, un visi iesniegtie iesniegumi palika bez ievērības.

2015.gada 8.maijā dalībnieku ārkārtas sapulcē netika pieņemts tāds lēmums, kāds bija iekļauts dalībnieku sapulces lēmumu projektā. Pretēji lēmumu projektā norādītajam, 2015.gada 8.maija sabiedrības ārkārtas dalībnieku sapulcē, /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim balsojot „par" un SIA „CFO" pilnvarotajam pārstāvim balsojot „pret", tika nolemts nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par laika periodā no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām. Minētā jautājuma apspriešanā šāds lēmums no /pers. E/ pārstāvja puses tika pamatots ar šajā prasības pieteikumā apstrīdēto 2015.gada 14.aprīļa Atbildētāja ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par SIA „CFO" tiesības uz informāciju ierobežošanu.

[1.6.] Prasītāja uzskata, ka /pers. E/ un Sabiedrība izmanto 2015.gada 14.aprīļa ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu, lai liegtu Prasītājai pieeju jebkāda veida informācijai un dokumentiem attiecībā uz sabiedrību un tās noslēgtajiem darījumiem.

2015.gada 14.aprīļa Atbildētājas ārkārtas dalībnieku sapulce: lēmums par 2.darba kārtības jautājumu (ar kuru nolemts ierobežot SIA „CFO" tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot SIA „CFO" saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus) un 2015.gada 8.maija Atbildētājas ārkārtas dalībnieku sapulces lēmums par 2.darba kārtības jautājumu (ar kuru nolemts nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam) atzīstami par spēkā neesošiem, jo tie ir pretrunā ar Komerclikuma 194.pantu, 221.panta piekto daļu un 139.3 panta pirmo un piekto daļu.

Prasītāja uzskata, ka konkrētajā gadījumā nepastāv neviens no Komerclikuma 194.pantā paredzētiem tiesību uz informāciju ierobežošanas pamatiem, turklāt arī pats lēmums ir nekonkrēts un nav atzīstams par atbilstošu minētās tiesību normas nosacījumiem attiecībā uz nepieciešamību lemt katrā konkrētā gadījumā. Proti, tā kā lēmuma projekts dalībnieku sapulcei nesaturēja norādes, uz kādu konkrētu informāciju tiek paredzēts ierobežot Prasītājas tiesības uz informāciju.

2015.gada 14.aprīļa sapulcē Prasītājas pārstāvis lūdza dalībnieku sapulces vadītājam precizēt, attiecībā uz kuru tieši informāciju tiks pieņemts ierobežojums Prasītājai, taču sapulces vadītājs, /pers. E/ pilnvarotais pārstāvis /pers. L/, nevarēja (vai nevēlējās) norādīt, attiecībā uz kuru tieši informāciju (vai Prasītājas informācijas pieprasījumu) tiek pieņemts SIA "CFO" tiesības ierobežošs lēmums, un balsošanai tika piedāvāts vispārīgs aizliegums otrai dalībniecei iegūt jebkādu ar Sabiedrības darbību saistīto informāciju. Tāpat /pers. E/pārstāvis nevarēja atbildēt uz jautājumu, kāpēc Prasītājai tiek ierobežotas tiesības uz informāciju, kā un kas rada pamatotas aizdomas par to, ka SIA „CFO" varētu izmantot šīs ziņas pretēji Sabiedrības interesēm, kā arī nespēja norādīt, kas tad būtu atzīstams par tādu Sabiedrības interesēm pretēju rīcību, ko SIA „CFO" varētu (pat teorētiski) veikt ar pieprasīto informāciju, vai kādā veidā ar šo informāciju (pat teorētiski) varētu radīt zaudējumus vai būtisku kaitējumu sabiedrībai vai trešajām personām.

Liedzot Prasītājai informāciju par Sabiedrību, otra Sabiedrības dalībniece un valdes locekle /pers. E/ pilnībā ignorē to, ka Sabiedrība ir nodibināta visu dalībnieku kopīgo mērķu sasniegšanai. Un, tā kā Sabiedrībai ir vairāki dalībnieki, nevis tikai /pers. E/, Sabiedrībai ir jārēķinās un jāievēro arī Prasītājas tiesības, respektīvi, jāņem vērā, ka arī Prasītājai ir tiesības piedalīties Sabiedrības pārvaldē, tostarp arī saņemt informāciju par Sabiedrības darbību un iepazīties ar Sabiedrības dokumentiem.

Sabiedrība citā tiesvedībā ar Prasītāju ir atsaukusies uz Latvijas tiesību doktrīnā atzīto sabiedrības dalībnieku vienlīdzības principu, norādot, ka sabiedrība ir izveidota tās dalībnieku interešu realizācijai un mērķu sasniegšanai, ar to saprotot visu sabiedrības dalībnieku kopīgo interešu realizāciju un mērķu sasniegšanu. Tajā pat laikā Sabiedrība nemitīgi pārkāpj dalībnieku vienlīdzības principu, liedzot Prasītājai tiesība saņemt informāciju par Sabiedrību un iepazīties ar Sabiedrības dokumentiem.

Tādējādi, ievērojot lietas faktiskos apstākļus, Sabiedrības valdes locekles un lielākās dalībnieces /pers. E/ līdzšinējo rīcību, konstatējams, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem, nelikumīgi liedzot Prasītājai pieprasīto informāciju, Sabiedrība „pasargā" savu valdes locekli un lielāko dalībnieci no iespējamiem prasījumiem SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" labā par valdes locekles, iespējams, radīto zaudējumu piedziņu. Neapšaubāmi gadījumā, kad valdes locekle vienlaicīgi ir arī vairākuma dalībnieks, šī dalībnieka interesēs nav prasības celšana pret viņu par Sabiedrībai radīto zaudējumu piedziņu (tajā pašā laika viennozīmīgi ir skaidrs, ka šādas prasības celšana, kad pozitīva iznākuma rezultātā tā atgūs naudas līdzekļus, ko zaudējusi valdes locekles nelikumīgas rīcības rezultātā, ir Sabiedrības interesēs).

[1.7.] Prasītāja uzskata, ka apstrīdētie dalībnieku sapulču lēmumi, kas paredz vispārēju aizliegumu Prasītājai saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus, tostarp arī paredz informācijas nesniegšanu par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām, ir pretrunā ar Komerclikuma 221.panta piekto daļu.

Apstrīdētais 2014.gada 14.aprīļa ārkārtas dalībnieku sapulces lēmums ir pretrunā ar Komerclikuma 139.3panta pirmo daļu un piekto daļu, jo paredz Prasītājai vispārēju ierobežojumu saņemt informāciju un dokumentus un vispārēju aizliegumu saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus (tostarp arī aizliegumu saņemt informāciju par Sabiedrības darījumiem ar valdi un saistītajām personām).

Savukārt apstrīdētais 2014.gada 8.maija ārkārtas dalībnieku sapulces lēmums ir pretrunā ar Komerclikuma 139.3 panta pirmo daļu un piekto daļu, jo konkrēti paredz nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām.

Šādas rīcības rezultātā Prasītāja nevar iegūt informāciju par jau noslēgtajiem darījumiem starp Sabiedrību, tās valdi un saistītajām personām, un izvērtēt to noslēgšanas procedūras atbilstību Komerclikuma 139.3 panta noteikumiem un Sabiedrības interesēm. Sabiedrības finanšu rādītāju kritums, kā arī gada pārskatā par 2014.gadu atspoguļotie darījumi ar valdi un saistītajām personām, rada Prasītājai bažas par to, vai Sabiedrība valdes locekle vada Sabiedrību atbilstoši Sabiedrības interesēm. Turklāt fakts, ka Sabiedrības valdes locekle /pers. E/ir iegādājusies konkurējošā uzņēmuma „AVEROJA" kapitāla daļas (100%) un ir kļuvusi arī par SIA „AVEROJA" vienīgo valdi locekli, varētu liecināt par Komerclikuma 171.panta un Civillikuma 2251.panta pārkāpumu.

Līdz ar to savu tiesību aizsardzībai šīs tiesvedības ietvaros Prasītāja, nolūkā panākt Komerclikuma 194.pantā noteikto tiesību īstenošanu, ir spiesta lūgt tiesu uzlikt Sabiedrībai par pienākumu sniegt informāciju, ko Prasītāja pieprasīja 2015.gada 8.maijā (2015.gada 8.maija iesniegumus Nr.2015-05-08-2-1, Nr.2015-05-08-2-1-1, Nr.2015- 05- 08-2-2-1, Nr.2015-05-08-2-2-2, Nr.2015-05-08-2-2-3, Nr.2015-05-08-2-2-4).

[1.8.] Prasībā, pamatojoties uz Komerclikuma 139.3panta pirmo un piekto daļu, 194.pantu, 217.panta pirmo daļu, 221.panta piekto daļu, Prasītāja lūdz tiesu:

1. Atzīt par spēkā neesošu 2015.gada 14.aprīļa Atbildētāja ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par 2.darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts ierobežot SIA „CFO", vienotās reģistrācijas Nr. 40003638398, tiesības; saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot SIA „CFO", vienotās reģistrācijas Nr. 40003638398, saņemt ziņas par Atbildētāja noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus;

2. Atzīt par spēkā neesošu 2015.gada 8.maija Atbildētājas ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par 2.darba kārtības jautājumu, ar kur nolemts nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam;

3. Uzlikt par pienākumu Atbildētājai 14 dienu laikā sniegt SIA „CFO", vienotās reģistrācija Nr.40003638398, šādu informāciju: kuras personas ir uzskatāmas par ar Atbildētāju saistītajām personām; par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam; vai starp /pers. E/, Atbildētāju, SIA „AVEROJA", vienotās reģistrācijas Nr.40003305784, SIA „Karšu serviss", vienotās reģistrācijas Nr.40103670393, SIA „ISIC.LV", vienotās reģistrācijas Nr.40003771707, SIA „COLUMBUS TRAVEL", vienotās reģistrācijas Nr.40003341592, ir noslēgts Koncerna līgums; par metodi, kāda tiek izmantota cenas noteikšanai darījumiem starp saistītām personām; par aprēķinātiem procentu maksājumiem par saistītām personām izsniegtajiem aizdevumiem; par saistīto personu samaksātiem procentu maksājumiem par izsniegtajiem aizdevumiem; par darījumu būtiskajiem nosacījumiem darījumiem ar saistītām personām, kas iekļauti bilances postenī, "Saistīto sabiedrību parādi"; par valdes locekļa atlīdzību.

4. Piedzīt no SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas Nr. 40003404807, par labu SIA „CFO", vienotās reģistrācijas Nr.40003638398, visus tiesāšanās izdevumus.

[2.] Atbildētāja sniegusi rakstveida paskaidrojumus par prasību, kuros norāda, ka neviens no norādītajiem prasībā ietvertajiem prasījumiem nav pamatots.

Atbildētāja norāda, ka abas dalībnieku sapulces tika sasauktas atbilstoši Komerclikuma 214. panta noteikumiem, tāpat likumam atbilst sapulcēs pieņemtie lēmumi.

Atbildētāja nenoliedz, ka līdz 2015. gada 14. aprīlim bija saņēmusi četrus iesniegumus ar lūgumu sniegt informāciju, t.i.: 2014. gada 25.aprīļa iesniegumu Nr.2014-04-25 ar lūgumu izsniegt /pers. E/ izsniegtu pilnvaras kopiju, Atbildētājas 2013. gada pārskata kopiju un neatkarīgā revidenta ziņojumu; 2014. gada 25. aprīļa iesniegumu Nr. 2014-04-25-SR ar lūgumu sniegt informāciju - ziņas par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/, un/vai Atbildētājas valdes locekli un/vai citām saistītām personām; 2014.gada 13.maija iesniegumu Nr.2014-05-13 ar atkārtotu lūgumu sniegt 2014.gada 25.aprīļa iesniegumos Nr.2014-04-25 un Nr.2014-04-25-SR pieprasīto informāciju; 2014.gada 6.novembra iesniegumu Nr. 2014-11-06 ar lūgumu sniegt biznesa plānu nākamajiem 3 līdz 5 gadiem, budžeta plānu, bilanci uz 30.09.2014., peļņas vai zaudējumu aprēķinu par 2014. gada 9 mēnešiem, bankas kontu izrakstus

par periodu no 2009.gada.

Atbildētāja norāda, ka minētajos iesniegumos nav norādīts informācijas saņemšanas mērķis, savukārt beidzamajā iesniegumā minēts, ka informācija pieprasīšanas mērķis ir sniegt to trešajai personai SIA „BIZON BROKER", lai tā novērtētu Atbildētāju un veiktu Prasītājai piederošo kapitāla daļu novērtējumu. Atbildētāja uzskata, ka Prasītāja ir pieprasījusi informāciju, lūdzot to nosūtīt trešajām personām, un minētais fakts ir pretējs Sabiedrības interesēm.

Atbildētāja paskaidro, ka Komerclikuma 19.panta pirmā daļa nosaka, ka komercnoslēpuma statusu komersants var piešķirt tādām saimnieciska, tehniska vai zinātniska rakstura lietām un rakstveidā vai citādā veidā fiksētām vai nefiksētām ziņām, kuras atbilst visām šādām pazīmēm: tās ietilpst komersanta uzņēmumā vai ir tieši ar to saistītas; tās nav vispārpieejamas trešajām personām; tām ir vai var būt mantiska vai nemantiska vērtība; to nonākšana citu personu rīcībā var radīt zaudējumus komersantam; attiecībā uz tām komersants ir veicis konkrētai situācijai atbilstošus saprātīgus komercnoslēpuma saglabāšanas pasākumus.

Ņemot vērā izveidojušos situāciju, Atbildētājas valde 2015.gada 26.janvārī lēma par to, ka nepieciešams rakstveidā noformēt lēmumu attiecībā uz ziņām un dokumentiem, ko Atbildētāja uzskata par komercnoslēpumu. Lēmuma ietvaros tika skaidri noformulēts, ka komercnoslēpuma statuss tiek piešķirts visai informācijai attiecībā uz Atbildētāju, tās profesionālo un saimniecisko darbību, darbiniekiem, klientiem, pakalpojumiem, cenām un citām ziņām, kas nav publiski pieejamas, t.sk., bet ne tikai, par komercnoslēpumu uzskatāmi darījumi un jebkuri noslēgtie līgumi, vienošanās un tml. akti, slēdzamie un plānotie darījumi un sarakste šajā sakarā, valdes lēmumi, rīkojumi, uzdevumi, informāciju par izmaksu un ieņēmumu pozīcijām, darbības plāni, attīstības projekti, grāmatvedības informācija. Atbilstoši Komerclikuma 19.panta otrai un trešai daļai, komersantam ir izņēmuma tiesības uz komercnoslēpumu un tiesības prasīt komercnoslēpuma aizsardzību. Tātad komersanta interese par to, lai komercnoslēpums nenonāktu trešo personu rīcībā, vispārīgi atzīstama par tiesiski aizsargājamu.

Komerclikuma 194.pants nosaka, ka dalībnieka tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu, ja ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus. Savukārt Komerclikuma 216. panta 1. daļa nosaka, ka dalībnieku lēmums ir pieņemts, ja par to nodotas vairāk par pusi no dalībnieku sapulcē pārstāvētajām balsīm, ja likumā vai statūtos nav noteikts lielāks balsu skaits. Ņemot vērā visus izklāstītos apstākļus, Atbildētājas dalībnieku sapulces laikā tās vadītājs pamatoti izklāstīja visus apstākļus, kas norāda uz to, ka Prasītāja interese iegūt informāciju ir saistīta ar to, lai tā komercnoslēpumu nodotu tālāk trešajām personām ar apšaubāmu reputāciju, kas nav pieļaujams un būtu klajā pretrunā ar Komerclikuma 19.panta noteikumiem. Līdz ārkārtas sapulces dienai Prasītāja dalībnieku sapulcei nebija norādījusi nevienu leģitīmu, tiesiski pamatotu mērķi, kam informācija un dokumenti būtu nepieciešami un nesniedza nekādas garantijas attiecībā uz konfidencialitātes ievērošanu. Šo informāciju apstiprināja arī vēlāk Atbildētāja rīcībā nonākušās ziņas par to, ka Prasītāja pilnvarotā persona /pers. C/ sniedz informāciju un ziņas par Atbildētāju tā tiešajiem konkurentiem, mēģinot atsavināt viņiem Prasītājai piederošās Atbildētājas kapitāla daļas. Līdz ar to Atbildētājas dalībnieku sapulces vairākums secināja, ka ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji Sabiedrības mērķim, nodarot Sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus un attiecīgi saskaņā ar Komerclikuma 194. un 216. panta noteikumiem pieņēma tiesiski pamatotu lēmumu ierobežot Prasītājas tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot Prasītājai saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus.

Tāpat Prasītāja ir lūgusi tiesai uzlikt par pienākumu sniegt publiski pieejamu informāciju, ko Prasītāja bez jebkādiem šķēršļiem var iegūt, neapgrūtinot Atbildētājas administratīvo darbu. Proti, Koncernu līguma 13. pants nosaka, ka koncerna līgumu piesaka reģistrācijai Uzņēmumu reģistrā, tas stājas spēkā brīdī, kad tiek reģistrēts Uzņēmumu reģistrā un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" tiek publicēts paziņojumu par koncerna līguma noslēgšanu. Arī informācija par saistītajām personām ir pieejama publiskās datu bāzēs, proti, komercreģistrā ir pieejama informācija par kapitālsabiedrību dalībniekiem, padomes un valdes locekļiem. Līdz ar to, nav konstatējams tiesību aizskārums attiecībā uz informācijas iegūšanu par koncerna līguma noslēgšanu un ar Atbildētāju saistītajām personām, jo šī informācija ir publiski pieejama un nav pamata to uzlikt par pienākumu papildus sniegt arī Atbildētājai.

[3.] **Ar** Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 29.februāra **spriedumu prasība apmierināta**.

Apmierinot prasību tiesa nosprieda:

Atzīt par spēkā neesošu 2015.gada 14.aprīļa SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par 2.darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts ierobežot SIA "CFO", reģistrācijas Nr. 40003638398, tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot SIA „CFO", reģistrācijas Nr. 40003638398, saņemt ziņas par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus.

Atzīt par spēkā neesošu 2015.gada 8.maija SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par 2.darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" un /pers. E/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam.

Uzlikt par pienākumu SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas Nr.40003404807, 14 dienu laikā sniegt SIA „CFO", vienotās reģistrācijas Nr.40003638398, šādu informāciju:

- kuras personas laika periodā no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai ir uzskatāmas par ar SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas Nr. 40003404807, saistītajām personām;
- par noslēgtajiem darījumiem starp SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai, iesniedzot šo darījumu aktu un to izpildi apliecinošo dokumentu kopijas;
- vai starp /pers. E/, SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", reģistrācijas Nr. 40003404807, SIA „AVEROJA", reģistrācijas Nr. 40003305784, SIA „Karšu serviss", reģistrācijas Nr. 40103670393, SIA „ISIC.LV", reģistrācijas Nr. 40003771707, SIA „COLUMBUS TRAVEL" reģistrācijas Nr. 40003341592, ir noslēgts Koncerna līgums;
- par metodi, kāda tiek izmantota cenas noteikšanai visiem darījumiem starp saistītām personām, kas noslēgti no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par procentu maksājumiem, kas ir aprēķināti par aizdevumiem, kas saistītajām personām izsniegti no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par procentu maksājumiem, ko saistītās personas ir samaksājušas par aizdevumiem, kas saistītajām personām izsniegti no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par darījumu būtiskajiem nosacījumiem darījumiem ar saistītām personām, kas iekļauti bilances postenī „Saistīto sabiedrību parādi" par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par aprēķināto un izmaksāto valdes locekļa atlīdzību par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai, atsevišķi norādot atlīdzību katrā kalendārajā mēnesī.

Piedzīt no SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", reģistrācijas Nr.40003404807, par labu SIA "CFO", reģistrācijas Nr. 40003638398, samaksātos tiesas izdevumus EUR 78,97.

Pirmās instances tiesas spriedums pamatots ar šādiem motīviem:

[3.1.] Tiesa konstatēja, ka starp pusēm nepastāv strīds par to, ka Prasītāja, ir viena no Atbildētājas dalībniekiem, kurai pieder 300 sabiedrības kapitāla daļas, kas veido 30% no Sabiedrības pamatkapitāla.

Otrs Atbildētājas dalībnieks ir /pers. E/, kurai pieder 700 Sabiedrības kapitāla daļas, kas veido 70% no sabiedrības pamatkapitāla.

[3.2.] Tiesa atzina, ka starp pusēm pastāv strīds par to, vai Atbildētāja pamatoti ierobežojusi Prasītājas tiesības saņemt informāciju: kuras personas ir uzskatāmas par ar Atbildētāju saistītajām personām; par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām; vai starp /pers. E/, Atbildētāju, SIA „AVEROJA", SIA „Karšu serviss", SIA „ISIC.LV", SIA „COLUMBUS TRAVEL", ir noslēgts Koncerna līgums; par metodi, kāda tiek izmantota cenas noteikšanai darījumiem starp saistītām personām; par aprēķinātiem procentu maksājumiem par saistītām personām izsniegtajiem aizdevumiem; par saistīto personu samaksātiem procentu maksājumiem par izsniegtajiem aizdevumiem; par darījumu būtiskajiem nosacījumiem darījumiem ar saistītām personām, kas iekļauti bilances postenī, „Saistīto sabiedrību parādi"; par valdes locekļa atlīdzību.

[3.2.1.] Tiesa konstatēja, ka atbilstoši lietā gan Atbildētājas, gan Prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem (lietas 58., 61., 63., 64.,65., 67., 69., 70., 74., 77.lapa), Prasītāja ir vērsusies pie Atbildētājas ar vairākiem iesniegumiem sniegt informāciju par ar sabiedrības darbību saistītajiem jautājumiem, tajā skaitā 2015.gada 8.maija iesniegumiem sniegt pieteikumā lūgto informāciju (lietas 81.-84.lapa). Atbildētājas dalībnieku 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija ārkārtas sapulces darba kārtībā tika iekļauts jautājums par Prasītājas tiesībām saņemt informāciju.

[3.2.2.] Tiesa atzina, ka saskaņā ar Komerclikuma 194.pantu, dalībniekam ir tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem. Šīs tiesības var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu, ja ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus. Tiesa atzina, ka no minētā regulējuma izriet, ka dalībnieka tiesības uz informāciju un tiesības iepazīties ar sabiedrības dokumentiem var tikt ierobežotas ar sabiedrības dalībnieku sapulces lēmumu.

[3.2.3.] Tiesa norādīja, ka Komerclikuma 212.pants noteic, ka dalībnieku sapulce ir lemttiesīga, ja tajā piedalās dalībnieki, kuri pārstāv vairāk par pusi no balsstiesīgā pamatkapitāla, ja statūti neparedz lielāku pārstāvības normu. Ja likumā noteiktajā kārtībā sasauktā dalībnieku sapulce nav lemttiesīga tāpēc, ka tajā nav noteiktā kvoruma, atkārtoti sasauktā sapulce ar to pašu darba kārtību ir lemttiesīga neatkarīgi no tajā pārstāvēto balsu skaita. Dalībnieks var piedalīties dalībnieku sapulcē personiski vai ar rakstveidā pilnvarota pārstāvja starpniecību. Pilnvara nav vajadzīga personām, kuras dalībnieku pārstāv uz likuma pamata. Šīs personas uzrāda dokumentu, kas apliecina pārstāvības tiesības. Dalībnieku sapulci vada valdes priekšsēdētājs, ja dalībnieki neievēlē citu sapulces vadītāju.

Komerclikuma 217.pantā noteikts, ka tiesa, pamatojoties uz dalībnieka, valdes, padomes vai atsevišķa valdes vai padomes locekļa prasību, var atzīt dalībnieku lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā. Prasību var celt triju mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas.

[3.3.] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka prasība par Atbildētāja 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu 2.darba kārtības jautājumu atzīšanu par spēkā neesošu celta tiesā 2015.gada 1.jūnijā un likumā noteiktais prasības celšanas termiņš ir ievērots.

Tiesa konstatēja, ka Prasītājas kā dalībnieka, tiesības uz informāciju tika ierobežotas ar Sabiedrības dalībnieku sapulces 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija lēmumiem.

[3.3.1.] Tiesa konstatēja, ka ārkārtas dalībnieku sapulce tika sasaukta 2015.gada 14.aprīlī plkst.10.00, ar šādu darba kārtību: 1) Dalībnieku sapulces vadītāja, protokolista un dalībnieka – protokola pareizības apliecinātāja ievēlēšana; 2) Par Sabiedrības dalībnieka – Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „CFO", vienotais reģ. Nr. 40003638398, tiesībām saņemt informāciju un dokumentus.

[3.3.2.] Tiesa konstatēja, ka arī 2015.gada 8.maijā plkst. 10.00, tika sasaukta ārkārtas dalībnieku sapulce ar šādu darba kārtību: 1) Dalībnieku sapulces vadītāja, protokolista un dalībnieka – protokola pareizības apliecinātāja ievēlēšana; 2) Valdes ziņojums dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam.

[3.3.3.] Tiesa nodibināja, ka par 2015.gada 14.aprīļa sapulces 2.darba kārtības jautājumu, /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim balsojot „par" un Prasītājas pilnvarotajam pārstāvim balsojot „pret", tika nolemts ierobežot Prasītājas tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot Prasītājai saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus.

Savukārt par 2015.gada 8.maija 2.darba kārtības jautājumu tika nolemts: "pieņemt zināšanai valdes ziņojumu par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam.

Papildus tiesa atzina, ka Prasītājas tiesības saņemt informācija tika ierobežotas arī ar 2014.gada dalībnieku sapulces lēmumiem, kas nav minētās lietas pieteikuma priekšmets, jo prasība par 2014.gada dalībnieku sapulces lēmumu atcelšanu ar kuriem tika ierobežotas Prasītājas tiesības saņemt informāciju, ir ierosināta civillieta Nr. C27187914, kurā Prasītāja lūdz sniegt informāciju par 2013.gada sabiedrības darījumiem.

[3.4.] Tiesa konstatēja, ka par vienu no iemesliem apstrīdēto lēmumu 2.darba kārtības jautājumu atcelšanai Prasītāja norāda to, ka Atbildētāja izmanto ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumus, lai liegtu Prasītājai pieeju jebkāda veida informācijai un dokumentiem attiecībā uz sabiedrību un tās noslēgtajiem darījumiem.

Tiesa konstatēja, ka dalībnieku sapulces tika sasauktas uz paziņojuma pamata (lietas 57., 79.lapa) un Prasītāja norāda, ka paziņojumi tika nosūtīti Prasītājai likumā noteiktajā kārtībā, bet netika nosūtīti sapulces lēmuma projekti, savukārt Atbildētāja nenoliedz to lēmuma projekti netika nosūtīti un norāda, ka lēmuma projektu nosūtīšanu neparedz normatīvie akti.

Tiesa konstatēja, ka, atbilstoši Komerclikuma 214.panta ceturtajā daļā noteiktajam, dalībniekiem ir tiesības saņemt lēmuma projektu bez maksas vismaz 14 dienas pirms sapulces. No Prasītājas pieteikuma izriet, ka sapulces lēmumu projekti pēc Prasītājas pārstāvja lūguma tika izsniegti.

Tāpat tiesa konstatēja, ka Prasītājai netika liegtas tiesības piedalīties dalībnieku sapulcēs 2015.gada 14.aprīlī un 2015.gada 8.maijā.

[3.4.1.] Tiesa norādīja, ka atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām, konstatējot Komerclikuma 217.panta pirmajā daļā noteikto tiesisko sastāvu, tiesai pat konstatējot procesuālu pienākumu nav pienākums dalībnieku sapulces lēmumu katrā ziņā atzīt par spēkā neesošu, bet tā normā paredzētās sekas var piemērot vai nepiemērot; šīs tiesību normas neuzliek tiesai pienākumu visos gadījumos atzīt dalībnieku sapulces lēmumus par spēkā neesošiem, bet dod tiesai izvēles iespējas. Savukārt izvēles tiesību īstenošana noteikti ir saistīta ar lietas apstākļu un seku, ko radījuši apstrīdētie lēmumi, izvērtēšanu (skatīt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 14. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-1622/2014).

Ievērojot minēto, un arī Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 22.septembra spriedumā Nr. SKC-2778/2015 izteiktās atziņas, kā arī vērtējot Komerclikuma 217.panta dispozitīvo raksturu, tiesa atzina, ka dalībnieku sapulces lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu nav pietiekami konstatēt jebkādas kļūdas vai neprecizitātes sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā, bet gan ir jākonstatē būtiski pārkāpumi, tādi, kas varēja būtiski ietekmēt tiesīgo personu intereses un lēmumu pēc būtības.

[3.4.2.] Tādejādi tiesa atzina, ka neskatoties uz to, ka konkrētajā gadījumā nav secināms, ka Atbildētāja būtu pieļāvusi pārkāpumus sapulces sasaukšanā, vērtējamas ir Atbildētājas 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada dalībnieku sapulces lēmumu 2.darba kārtības jautājumu, ar kuriem tika ierobežotas Prasītājas tiesības uz informācijas saņemšanu, radītās sekas un tas, vai Prasītājai noteiktais tiesību ierobežojums saņemt informāciju ir pamatots, samērīgs un atbilst Komerclikuma regulējumam.

Tiesa norādīja, ka valdes pienākums atbilstoši Komerclikuma 169.pantam ir pildīt savus pienākumus kā kārtīgam un rūpīgam saimniekam, tās pienākumos ietilpst arī pārliecināties, kādiem mērķiem informācija tiks izmantota, jo informācija varētu būt izmantota pretēji sabiedrības mērķiem un nodarīt tai zaudējumus. Minētais izriet no Komerclikuma 194.pantā noteiktā un tādejādi gan valdei, gan dalībnieku sapulcei, lemjot par informācijas sniegšanu, ir jāizvērtē informācijas pieprasīšanas mērķis. Savukārt dalībniekam, pieprasot informāciju, ir jāpamato tās nepieciešamība un pieprasītajai informācijai ir jābūt samērīgai.

[3.4.2.1.] Tiesa konstatēja, ka Prasītāja norāda, ka mērķis informācijas iegūšanai ir pamatotas aizdomas par to, ka otra Atbildētāja dalībnieka – /pers. E/ rīcība ir pretrunā Civillikuma 2251.pantā noteiktajam, Komerclikuma 171.pantā noteiktajam, kā arī Prasītājai ir aizdomas, ka Atbildētājas darījumi netiek slēgti sabiedrības interesēs, bet atsevišķi darījumi būtu vērtējami kā Atbildētājas līdzekļu nepamatota izmaksa Komerclikuma 182.panta izpratnē. Tāpat Prasītāja ir norādījusi to, ka 2014.gada 6.novembra pieprasījumā lūgtā informācija nepieciešama Prasītājai piederošo kapitāla daļu novērtēšanai un tā nav tā informācija, kuras izsniegšana tiek pieprasīta šajā civillietā.

Tiesa secināja, ka lietā nav strīda par to, ka Prasītāja informāciju pieprasījusi, pamatojot to ar iepriekš norādītajām aizdomām. Minētais izriet gan no Prasītājas pieteikuma, gan Atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem un arī pušu tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem. Turklāt šāda informācija par pieprasītās informācijas izmantošanas mērķi Atbildētājas rīcībā bija 2015.gada 14.aprīļa un 8.maija dalībnieku sapulces lēmumu pieņemšanas brīdi.

[3.4.2.2.] Tiesa atzina, ka Prasītājai, kā vienam no diviem Atbildētājas dalībniekiem, ir tiesības iegūt informāciju un gūt pārliecību par to, ka valdes loceklis, atbilstoši Komerclikuma 169.panta pirmā daļā noteiktajam, savus pienākumus pilda kā krietns un rūpīgs saimnieks un valdes loceklis, un savas pilnvaras īsteno vienīgi sabiedrības vislabākajās interesēs un nekādiem citiem mērķiem.

Tiesa norādīja, ka „krietns un rūpīgs saimnieks" ir plaši interpretējams jēdziens, kuru tiesu prakse un tiesību zinātnieki piepilda ar konkrētu saturu, jo ikviens gadījums jāvērtē individuāli, lai sasniegtu taisnīgu un objektīvi pamatotu tiesisko attiecību noregulējumu.

Tiesas ieskatā krietns un rūpīgs saimnieks sevī ietver nepieciešamību ievērot normatīvos aktus, kas nozīmē, ka valdes loceklis atbild ne tikai par savu, ar likumu noteikto, pienākumu izpildi, bet arī par visas sabiedrības darbības likumību. Kas nozīmē, ka valdes loceklis nedrīkst pārkāpt sava pilnvarojuma apmēru, kas cita starpā var tikt ierobežots sabiedrības statūtos.

Ievērot dalībnieku sapulces likumīgos lēmumus, kas nozīmē, ka valdes loceklim ir jāpakļaujas lēmumiem, kurus pieņēmusi sabiedrības dalībnieku sapulce, pie nosacījuma, ka dalībnieku sapulces pieņemtie lēmumi nav pretēji likumiem un labiem tikumiem. Būt lojālam un uzticamam pret sabiedrību un tās dalībniekiem, kas nozīmē, ka valdes loceklim ir aizliegts rīkoties savu vai trešo personu interesēs. Sniegt patiesu un pilnīgu informāciju.

[3.4.2.3.] Tādējādi tiesa atzina, ka Sabiedrības dalībniekam ir tiesības iegūt informāciju, lai gūtu pārliecību par to, ka valdes loceklis darbojas sabiedrības interesēs. Prasītājai, pieprasot informāciju no Atbildētājas, bija pamatojusi informācijas saņemšanas nepieciešamību un tās izlietošanas mērķi. Kā iepriekš secināts, minētais izriet no Prasītājas un arī Atbildētāja paskaidrojuma.

Atbilstoši Komerclikuma 186.panta trešās daļas nosacījumiem daļa dalībniekam dod tiesības piedalīties sabiedrības pārvaldē, peļņas sadalē un sabiedrības mantas sadalē sabiedrības likvidācijas gadījumā, kā arī citas likumā un statūtos paredzētās tiesības.

Ievērojot minēto tiesa atzina, ka Prasītājai atbilstoši Komerclikuma 186.panta trešajā daļā noteiktajam ir tiesības piedalīties sabiedrības pārvaldē, ko nav iespējams realizēt gadījumā, kad tiek liegta pilnīga pieeja informācijai par Sabiedrības darbību.

[3.4.2.4.] Tiesa atzina, ka atbilstoši Komerclikuma 221.panta piektajā daļā noteiktajam valdei ir pienākums sniegt ziņas dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp sabiedrību un dalībnieku, padomes locekli vai valdes locekli.

Atbilstoši Komerclikuma 139.3panta pirmajā un piektajā daļā noteiktajam ja sabiedrība slēdz darījumu ar valdes vai padomes locekli vai saistīto personu, padome vai, ja tādas nav, dalībnieku sapulce apstiprina darījuma slēgšanu vai dod piekrišanu darījuma slēgšanai. Sabiedrības ar ierobežotu atbildību statūtos var noteikt kārtību, kas atšķiras no šajā daļā minētās darījumu slēgšanas kārtības. Darījums starp sabiedrību un tās valdes vai padomes locekli stājas spēkā tikai pēc tam, kad šo darījumu apstiprinājusi padome vai dalībnieku sapulce. Komerclikuma 19.panta trešā daļa noteic, ka komersantam ir tiesības prasīt komercnoslēpuma aizsardzību.

Līdz ar to tiesa atzina, ka komersanta interese par to, lai komercnoslēpums nenonāktu trešo personu rīcībā, vispārīgi atzīstama par tiesiski aizsargājamu.

[3.4.2.5.] Vienlaikus tiesa norādīja, ka komercnoslēpuma statuss atbilstoši Informācijas atklātības likuma 5.panta otrajai daļai, kas ir komercnoslēpums, uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju.

No Komerclikuma 19.panta izriet, ka, lai informāciju atzītu par komercnoslēpumu, jākonstatē šādus kritērijus: 1) komersants ir piešķīris komercnoslēpuma statusu objektam, 2) komercnoslēpuma statusa objekts atbilst tiesību normā noteiktajām komercnoslēpuma pazīmēm. Komercnoslēpumu saturošu informāciju persona var saņemt, ja tās izsniegšanu paredz likums vai ja pieprasītā informācija skar būtisku sabiedrisku interesi un informācijas atklāšana ir samērojama ar iespējamo kaitējumu kapitālsabiedrības interesēm (*sk.Augstākās tiesas 2014.gada 11.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-10/2014 18.punktu*).

[3.4.2.5.1.] Saistībā ar komercnoslēpuma statusu tiesa konstatēja, ka Atbildētāja norāda, ka tai ir pamatotas aizdomas, ka Prasītāja iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji Atbildētāja mērķim, nodarot Atbildētājam vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus. Tāpat norāda, ka Atbildētāja savā darbībā ir piešķīrusi komercnoslēpuma statusu tādām lietām un informācijai, kas nav publiski pieejama, t.sk., Atbildētāja darījumiem, pakalpojumu un preču izmaksām un cenām, darbības plāniem un attīstības projektiem un to īstenošanas gaitai radītajiem dokumentiem un citām ziņām. Minēto komercnoslēpumu saturošu ziņu izpaušana trešajām personām ir pretēja Atbildētājas mērķim un var nodarīt Atbildētājai kaitējumu vai zaudējumus. Atbildot uz Prasītāja pārstāvja sapulces laikā uzdoto jautājumu par šāda lēmuma tiesisko pamatojumu, /pers. E/ pārstāvis norādīja, ka lēmums tiks pieņemts saskaņā ar Komerclikuma 194.pantu.

[3.4.2.5.2.] Tiesa atzina, ka Atbildētāja, lai gan ir norādījusi, ka tai pamatotas aizdomas par to, ka Prasītāja varētu izmantot iegūto informāciju pretēji sabiedrības interesēm un 2015.gada 26.janvārī piešķīrusi komercnoslēpuma statusi visiem sabiedrības darījumiem (lietas 114.lapa), tomēr nav norādījusi uz tādu Prasītājas kā sabiedrības dalībnieka, iespējamu rīcību, kas būtu atzīstama par sabiedrības interesēm pretēju rīcību, proti - ko Prasītāja varētu veikt ar pieprasīto informāciju vai kādā veidā Prasītāja to varētu izmantot, lai radītu Sabiedrībai zaudējumus vai būtisku kaitējumu Sabiedrībai vai trešajām personām.

Tiesa nekonstatēja šķēršļus Atbildētājai pirms informācijas izsniegšanas, brīdināt Prasītāju par komercnoslēpuma piešķiršanu sabiedrības darījumiem, tādejādi brīdinot arī par Komerclikumā noteikto atbildību par komercnoslēpuma izpaušanu.

[3.4.2.5.3.] Tādējādi tiesa atzina, ka lietā nav gūti pierādījumi Atbildētājas apgalvojumam, ka uz dalībnieku sapulces dienu sabiedrības dalībnieku rīcībā bija informācija, kas bija par pamatu Prasītāja tiesību ierobežošanai, proti, pierādījumi par to, ka sabiedrības dalībnieks – Prasītājs darbosies pretēji sabiedrības mērķiem, nodarot Sabiedrībai kaitējumu.

[3.4.2.6.] Tiesa atzina par pamatotu Prasītājas norādīto, ka 2015.gada 14.aprīļa un 8.maija dalībnieku sapulcēs nolemtais – aizliegt izsniegt informāciju neatbilst arī Komerclikuma 221.panta piektajā daļā noteiktajam, ka valdei ir pienākums sniegt ziņas dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp sabiedrību un dalībnieku, padomes locekli vai valdes locekli.

Tāpat tiesa atzina par pamatotu Prasītājas pārstāvja norādīto, ka, ņemot vērā, ka Prasītāja ir sabiedrības dalībnieks, un 30 % daļu īpašnieks, viņam ir tiesības saņemt informāciju par sabiedrības darbību un pārliecināties par to, ka Sabiedrības valde nodrošina sekmīgu sabiedrības saimniecisko darbību.

Tiesa konstatēja, ka Prasītāja ilgstoši nevar saņemt no sabiedrības nekādu informāciju par sev piederošo Sabiedrības darbību un šo apstākli uzskatīja par nesamērīgu, jo nav pieļaujams, ka Prasītājai, lai saņemtu informāciju, regulāri jāvēršas ar lūgumu dalībnieku sapulcei lemt par informācijas sniegšanu, kas, ņemot vērā to, ka Atbildētājas valdes locekle ir lielākās sabiedrības daļas īpašniece, faktiski pilnībā liedz Prasītājai iespēju saņemt jebkādu ar Atbildētājas darbību saistītu informāciju.

Tiesa atzina, ka Prasītāja ir pierādījusi savu interešu būtisku aizskārumu, savukārt no Atbildētājas pievienotajiem pierādījumiem un sniegtajiem paskaidrojumiem nav izdarāmi secinājumi par to, ka 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija dalībnieku sapulcei bija pamats lēmuma – ierobežot informācijas izsniegšanu – pieņemšanai.

[3.4.3.] Tiesa vērtēja vai Prasītājas pieprasītā informācija ir samērīga un atzina, ka saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 1.panta 1.punktā doto jēdziena "informācija" tulkojumu, ar to saprotama ziņa vai ziņu kopums jebkurā tehniski iespējamā fiksēšanas, uzglabāšanas vai nodošanas veidā.

Ņemot vērā minēto tiesa secināja, ka sabiedrības dalībniekam atbilstoši Komerclikuma 94.pantam ir tiesības saņemt tikai to informāciju, jeb tehniski fiksētas ziņas vai ziņu kopumu, kura jau ir sabiedrības rīcībā tehniski fiksēta.

Komerclikuma 194.panta jēga nav uzlikt pienākumu sabiedrībai analizēt, apkopot tās rīcībā esošo informāciju un radīt jaunu informāciju.

Tiesas norādīja, ka Prasītājas 2015.gada 8.maija iesniegumos lūgtā informācija, nav tāda, kuru nepieciešams radīt no jauna, tā ir Atbildētājas rīcībā un to iespējams izsniegt dalībniekam vai iepazīstināt ar to dalībnieku.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina par spēkā neesošu 2015.gada 14.aprīļa Atbildētājas ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par 2.darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts ierobežot Prasītājas tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot Prasītājai, saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus un 2015.gada 8.maija Atbildētāja ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par 2.darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 31.martam.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka Atbildētājai uzliekams par pienākumu 14 dienu laikā sniegt Prasītājai pieteikumā norādīto informāciju.

[3.5.] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, tiesa konstatēja, ka Prasītājs, ceļot prasību, samaksājis valsts nodevu EUR 71,14 apmēra un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,83, un piedzina, šos izdevumus no Atbildētājas par labu Prasītājai.

[4.] Par minēto spriedumu Atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā **pārsūdz spriedumu pilnā apmērā.** Apelācijas sūdzībā norādīti šādi motīvi:

[4.1.] Atbildētāja uzskata, ka tiesa, izskatot prasību, ir nepareizi un nepilnīgi novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, kā arī pat vispār nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus, nepareizi piemērojusi materiālo tiesību normas, turklāt pārkāpusi procesuālās tiesību normas, kas novedis pie nepamatota nolēmuma taisīšanas.

Prasība celta, pamatojoties uz Komerclikuma 217. panta pirmo daļu, no kuras izriet, ka tiesa, pamatojoties uz dalībnieka, valdes, padomes vai atsevišķa valdes vai padomes locekļa prasību, var atzīt dalībnieku lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu vai statūtiem vai pieļauti būtiski pārkāpumi sapulces sasaukšanā vai lēmuma pieņemšanā. Prasību var celt triju mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas.

Tiesa lietas izskatīšanā nav konstatējusi, ka Atbildētāja būtu pieļāvusi pārkāpumus sapulces sasaukšanā, bet ir konstatējusi, ka starp Prasītāju un Atbildētāju pastāv strīds par to, vai Atbildētāja pamatoti ierobežojusi Prasītājas tiesības saņemt informāciju. Tādējādi Tiesa Spriedumā ir norādījusi, ka vērtējamas ir Atbildētājas 2015. gada 14. aprīļa un 2015. gada 8. maija dalībnieku sapulces lēmumu 2. darba kārtības jautājumu, ar kuriem tika ierobežotas Prasītājas tiesības uz informācijas saņemšanu, radītās sekas, kā arī vai Prasītājai noteiktais tiesību ierobežojums saņemt informāciju ir pamatots, samērīgs un atbilst Komerclikuma regulējumam.

Atbildētāja norāda, ka saskaņā ar Komerclikuma 194. pantu dalībniekam ir tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem. Šīs tiesības var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu, ja ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās zinās varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

Tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka atbilstoši Komerclikuma 169. pantam un 194. pantam gan valdei, gan dalībnieku sapulcei, lemjot par informācijas sniegšanu, ir jāizvērtē informācijas pieprasīšanas mērķis. Savukārt dalībniekam, pieprasot informāciju, ir jāpamato tās nepieciešamība un pieprasītajai informācijai ir jābūt samērīgai.

Neskatoties uz iepriekš norādīto, tiesa nav pilnībā izvērtējusi lietā esošos pierādījumus atbilstoši tiesiskajā regulējumā noteiktajiem noskaidrojamiem apstākļiem un tādējādi devusi tiem nepareizu novērtējumu.

[4.2.] Atbildētāja uzskata, ka tiesa spriedumā nav vērtējusi, vai Prasītājas informācijas pieprasījumos tika norādīts informācijas nepieciešamības pamats un kāds tas bija.

Atbilstoši lietā esošajiem pierādījumiem līdz 2015. gada 14. aprīlim Atbildētāja bija saņēmusi četrus iesniegumus ar lūgumu sniegt informāciju, tas ir:

2014. gada 25. aprīļa iesniegumu Nr. 2014-04-25 ar lūgumu izsniegt /pers. E/ izsniegtu pilnvaras kopiju, Atbildētājas 2013. gada pārskata kopiju un neatkarīgā revidenta ziņojumu. Iesniegumā norādīts, ka informācija sniedzama Prasītājas pilnvarotajai personai /pers. C/. Iesniegumā nav norādīts informācijas pieprasīšanas mērķis.

2014. gada 25. aprīļa iesniegumu Nr. 2014-04-25-SR ar lūgumu sniegt informāciju - ziņas par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/, un/vai Atbildētājas valdes locekli un/vai citām saistītām Personām. Iesniegumā norādīts, ka informācija sniedzama pilnvarotajai personai /pers. C/. Iesniegumā nav norādīts informācijas pieprasīšanas mērķis.

2014. gada 13. maija iesniegumu Nr. 2014-05-13 ar atkārtotu lūgumu sniegt 2014. gada 25. aprīļa iesniegumos Nr. 2014-04-25 un Nr. 2014-04-25-SR pieprasīto informāciju. Iesniegumā nav norādīts informācijas pieprasīšanas mērķis.

2014. gada 6. novembra iesniegumu Nr. 2014-11-06 ar lūgumu sniegt biznesa plānu nākamajiem 3 līdz 5 gadiem, budžeta plānu, bilanci uz 30.09.2014., peļņas vai zaudējumu aprēķinu par 2014. gada 9 mēnešiem, bankas kontu izrakstus par periodu no 2009. gada. Iesniegumā norādīts, ka informācija pieprasīšanas mērķis ir sniegt to trešajai personai SIA ..BIZON BROKER", lai tā novērtētu Atbildētāju un veiktu Prasītājai piederošo kapitāla dalu novērtējumu.

Attiecībā uz 2015. gada 8. maija dalībnieku sapulcē izskatāmajiem lūgumiem par informācijas sniegšanu Prasītājai, Prasītāja nebija norādījusi informācijas pieprasīšanas mērķi, tādējādi tiesa spriedumā pretēji lietā konstatējamiem faktiskajiem apstākļiem ir atzinusi, ka *"Prasītāja, pieprasot informāciju no Atbildētājas, bija pamatojusi informācijas saņemšanas*

nepieciešamību un tās izlietošanas mērķi."

Vadoties no iepriekš norādītā, ir atzīstams, ka, pieprasot informāciju no Atbildētājas, Prasītāja sākotnēji vispār nebija norādījusi informācijas pieprasīšanas mērķi, kas vienlaikus arī pamatotu informācijas nepieciešamības pamatu, bet vēlāk norādīja uz informācijas izsniegšanu trešajai personai. Tikai Prasītājai iesniedzot prasību tiesā, tiek norādīts uz informācijas nepieciešamības pamatu, kas turklāt ir atzīstams par nepamatotu, līdz ar to secināms, ka tiesa nav vispār vērtējusi, vai Prasītāja ir norādījusi Atbildētājai informācijas nepieciešamības pamatu, iesniedzot Atbildētājai attiecīgos pieprasījumus.

[4.3.] Atbildētāja uzskata, ka tiesa ir atstājusi bez ievērības, ka Atbildētāja ir vērtējusi informācijas pieprasījuma mērķi gan attiecībā uz informācijas izsniegšanu trešajai personai SIA "BIZON BROKER", gan pārējos gadījumos, ņemot vērā, ka informācijas pieprasīšanas pamats nav norādīts vispār. Šo darbību rezultātā Atbildētāja ir konstatējusi pamatotas aizdomas, ka Prasītāja iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji Atbildētājas mērķim, nodarot Atbildētājai vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

Tiesa spriedumā nav vērtējusi Atbildētājas norādītos argumentus attiecībā uz pamatotām aizdomām, kas bija par iemeslu informācijas nesniegšanai Prasītājai.

Atbildētāja norāda, ka tā kā Prasītāja informācijas pieprasīšanas mērķi sākotnēji vispār neminēja, bet vēlāk norādīja, ka tas ir informācijas sniegšana trešajai personai, gan Atbildētājas valdei, gan tā dalībniekam radās pamatotas bažas par informācijas pieprasītāja mērķiem un rīcības atbilstību Atbildētājas interesēm.

Atbilstoši Prasītājas sastādītajiem iesniegumiem, pieprasot informāciju no Atbildētājas, ir konstatējams, ka Prasītāja ir pieprasījusi informāciju, lūdzot to nosūtīt trešajai personai (/pers. C/, nevis Prasītājai), sākotnēji nenorādot informācijas pieprasīšanas mērķi, bet vēlāk norādot, ka tā mērķis ir sniegt informāciju trešajai personai SIA „BIZON BROKER", lai tā novērtētu Atbildētāju un veiktu Prasītājai piederošo kapitāla daļu novērtējumu. Turklāt pēdējā no iesniegumiem Atbildētājai ir pieprasīts ne tikai sniegt, bet speciāli radīt sniedzamo informāciju īpašā formā - biznesa plāna, budžeta plāna, pārskatu un aprēķinu formā.

2015. gada 14. aprīlī dalībnieku sapulcē tika konstatēts, ka Atbildētājai ir zināms, ka pieprasīto informāciju un iegūtās zinās Prasītāja plāno nodot trešajām personām.

Papildus tam Atbildētājai ir zināms, ka Prasītāja ir veikusi tai piederošo Atbildētājas pamatkapitāla dalu ieķīlāšanu bez saskaņošanas ar Atbildētāju, neinformējot Atbildētāju par šādām darbībām. Tādējādi šāda darbība var novest pie tā, ka minētās kapitāla daļas var pāriet trešo personu valdījumā.

Pie šādiem apstākļiem Atbildētājai bija pamatotas aizdomas, ka Prasītāja iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji Atbildētājas mērķim, nodarot Atbildētājai vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

[4.4.] Atbildētāja norāda, ka savā darbībā bija piešķīrusi komercnoslēpuma statusu tādām lietām un informācijai, kas nav publiski pieejama, t.sk., Atbildētājas darījumiem, pakalpojumu un preču izmaksām un cenām, darbības plāniem un attīstības projektiem un to īstenošanas gaitai radītajiem dokumentiem un citām ziņām, pamatojoties uz Komerclikuma 19. panta pirmo daļu.

Atbildētājas valde 2015. gada 26. janvārī lēma par to, ka nepieciešams rakstveidā noformēt lēmumu attiecībā uz ziņām un dokumentiem, ko Atbildētāja uzskata par komercnoslēpumu. Lēmuma ietvaros tika skaidri noformulēts, ka komercnoslēpuma statuss tiek piešķirts visai informācijai attiecībā uz Atbildētāju, tās profesionālo un saimniecisko darbību, darbiniekiem, klientiem, pakalpojumiem, cenām un citām ziņām, kas nav publiski pieejamas, t.sk., bet ne tikai, par komercnoslēpumu uzskatāmi darījumi un jebkuri noslēgtie līgumi, vienošanās un tml. akti, slēdzamie un plānotie darījumi un sarakste šajā sakarā, valdes lēmumi, rīkojumi, uzdevumi, informāciju par izmaksu un ieņēmumu pozīcijām, darbības plāni, attīstības projekti, grāmatvedības informācija. Atbilstoši Komerclikuma 19. panta otrajai un trešajai daļai komersantam ir izņēmuma tiesības uz komercnoslēpumu un tiesības prasīt komercnoslēpuma aizsardzību. Tātad komersanta interese par to, lai komercnoslēpums nenonāktu trešo personu rīcībā, vispārīgi atzīstama par tiesiski aizsargājamu.

Ievērojot iepriekš norādīto, minēto komercnoslēpumu saturošu ziņu izpaušana trešajām personām ir pretēja Atbildētājas mērķim un var nodalāt Atbildētājai kaitējumu vai zaudējumus.

Bez tam Atbildētājas rīcībā nebija nekādas informācijas par to, kā un vai vispār SIA „BIZON BROKER" nodrošinātu sniegtās informācijas konfidencialitāti.

Turklāt publiski pieejamā informācija par SIA „BIZON BROKER" pamatoti lika apšaubīt tās reputāciju un profesionalitāti uzņēmumu vērtēšanā, jo uzņēmuma saimnieciskā darbība vispār neietvēra sertificētu vai cita veida vērtēšanas pakalpojumu sniegšanu, bet gan tikai juridiskos pakalpojumus, tāpat SIA „BIZON BROKER" bija anulēta PVN reģistrācijas apliecība, kā arī uzņēmums tika novērtēts ar ļoti zemu maksātspēju.

Līdzīga situācija bija arī attiecībā uz Prasītājas pilnvaroto personu /pers. C/, jo arī viņa saistība ar Prasītāju nebija skaidra un izprotama - proti, viņš nebija Prasītājas amatpersona un Atbildētājas rīcībā nebija arī nekādas informācijas par viņa darba tiesiskajām vai citādi tiesiskā kārtībā pienācīgi noformētām attiecībām ar Prasītāju, kas ietvertu konfidencialitātes pienākumu attiecībā uz saņemto informāciju.

Ņemot vērā visus izklāstītos apstākļus, 2015. gada 14. aprīļa Sabiedrības dalībnieku sapulces rīcībā 4 bija informācija, ka Prasītājas interese iegūt informāciju ir saistīta ar komercnoslēpumu nodošanu tālāk trešajām personām ar apšaubāmu reputāciju, kas nav pieļaujams un būtu klajā pretrunā Komerclikuma 19. panta noteikumiem.

[4.5.] Atbildētāja norāda, ka līdz ārkārtas sapulces dienai Prasītāja Sabiedrības dalībnieku sapulcei nebija norādījusi nevienu leģitīmu, tiesiski pamatotu mērķi, kam informācija un dokumenti būtu nepieciešami un nesniedza nekādas garantijas attiecībā uz konfidencialitātes ievērošanu. Šo informāciju apstiprināja arī vēlāk Atbildētājas rīcībā nonākušās ziņas par to, ka Prasītājas pilnvarotā persona /pers. C/ sniedz informāciju un ziņas par Atbildētāju tā tiešajiem konkurentiem, mēģinot atsavināt viņiem Prasītājas piederošās Atbildētājas kapitāla daļas. Tādējādi Atbildētājas dalībnieku sapulces vairākums secināja, ka ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus un attiecīgi saskaņā ar Komerclikuma 194. un 216. panta noteikumiem pieņēma tiesiski pamatotu lēmumu ierobežot Prasītāja tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot Prasītājam saņemt ziņas par Atbildētāja noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus.

Minēto argumentu dēļ Atbildētāja uzskata, ka tiesa kļūdaini konstatē, ka lietā nav gūti pierādījumi Atbildētājas apgalvojumiem, ka uz dalībnieku sapulces dienu sabiedrības dalībnieku rīcībā bija informācija, kas bija par pamatu Prasītājas tiesību ierobežošanai.

[4.6.] 2015. gada 8. maija Sabiedrības dalībnieku sapulcē, izskatot jautājumu par Sabiedrības valdes ziņojumu dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp Atbildētāju un /pers. E/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 01.janvāra līdz 2015.gada 31.martam, tika pieņemts lēmums pieņemt zināšanai valdes ziņojumu saistībā ar Prasītājas pieprasīto informāciju par starp Atbildētāju un /pers. E/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 01.janvāra līdz 2015.gada 31.martam.

Kā izriet no attiecīgās sapulces protokola, atbilstoši Atbildētājas valdes ziņojumam, lai ievērotu normatīvos aktus un spēkā esošos Atbildētājas dalībnieku sapulču lēmumus, Atbildētāja Prasītājas pieprasīto informāciju nav tiesīga atklāti sniegt, jo Atbildētāja savā darbībā ir piešķīrusi komercnoslēpuma statusu (Nr. lietām un informācijai, kas nav publiski pieejama, t.sk., Atbildētājas darījumiem, pakalpojumu un Preču izmaksām un cenām, darbības plāniem un attīstības projektiem un to īstenošanas gaitā radītajiem dokumentiem un citām ziņām. Turklāt lietā nav strīda par to, ka pieprasīto informāciju un iegūtās ziņas prasītāja plāno nodot trešajām personām). Līdz ar to šādu komercnoslēpumu saturošu zinu izpaušana ir pretēja Atbildētājas mērķim un var nodarīt Atbildētājai un citām personām kaitējumu vai zaudējumus.

Bez tam ar Atbildētājas 2015. gada 14. aprīļa ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu tika ierobežotas Atbildētājas dalībnieka - Prasītājas tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot Prasītājai saņemt ziņas par Atbildētājas noslēgtajiem darījumiem un aizliedzot saņemt attiecīgos darījumu aktus. Minētais dalībnieku sapulces lēmums, vadoties no Komerclikuma 216.panta trešās daļas, bija un ir spēkā, un ir saistošs gan Atbildētājai, gan tās valdes locekļiem, revidentam un dalībniekiem.

Pēc Atbildētājas valdes ziņojuma 2015. gada 8. maija sapulces laikā Prasītāja Atbildētājas dalībnieku sapulces vadītājam iesniedza septiņus dažādus iesniegumus par informācijas sniegšanu, no kuriem neviens nebija par noslēgto darījumu starp Atbildētāju un /pers. E/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 01.janvāra līdz 2015.gada 31.martam, bet gan par mazāk vai vairāk komplicētiem finanšu un juridiska rakstura jautājumiem, kas saistīti ar pielietotajām metodēm, aprēķiniem un nosacījumiem, slēdzot šos darījumus. Sapulces vadītāja rīcībā sapulces laikā nebija informācijas attiecībā uz norādītajiem jautājumiem, un tūlītējas atbildes sniegt nebija iespējams.

Līdz ar to Atbildētāja uzskata, ka tiesa spriedumā nav pilnīgi un objektīvi novērtējusi Atbildētājas sniegtos paskaidrojumus, kuros ir argumentētas Atbildētājas pamatotās aizdomas, ka Prasītāja iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji Atbildētājas mērķim, nodarot Atbildētājai vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

[4.7.] Atbildētāja uzskata, ka pilnībā nepamatots ir arī tiesas secinājums spriedumā, ka "*Prasītāja ir pierādījusi savu interešu būtisku aizskārumu, savukārt no Atbildētājas pievienotajiem pierādījumiem un sniegtajiem paskaidrojumiem nav izdarāmi secinājumi par to, ka 2015. gada 14. aprīļa un 2015. gada 8. maija dalībnieku sapulcei bija pamats lēmuma - ierobežot informācijas izsniegšanu - pieņemšanai*." Attiecīgais secinājums ir izteikts bez analīzes, pierādījumu un faktu vērtējuma, no kura izrietētu (konstatējums par Prasītājas interešu būtisku aizskārumu.

[4.8.] Atbildētāja uzskata, ka 2015. gada 14. aprīļa un 2015. gada 8. maija dalībnieku sapulču lēmumi ir tiesiski un pamatoti, ievērojot Komerclikuma 194. panta un 216. panta noteikumus, un tiesai nebija pamata piemērot Komerclikuma 217. panta pirmo daļu, jo dalībnieku sapulces lēmumi nav pretrunā ar likumu.

[4.9.] Atbildētāja uzskata, ka Komerclikuma 194. pants nenosaka, ka dalībnieku rīcībā jābūt Pierādījumiem par to, ka sabiedrības otrs dalībnieks darbosies pretēji sabiedrības mērķiem, nodarot sabiedrībai kaitējumu.

Attiecīgajā tiesību normā ir noteikts, ka dalībnieku sapulcei ir jābūt pamatotām izdomām, nevis pierādījumiem, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, Nodarot sabiedrībai būtisku kaitējumu. Līdz ar to tiesiskajā regulējumā uz informācijas ierobežošanu pat nav noteikts, ka ziņas tiks izmantotas pretēji sabiedrības mērķim, bet varbūtības formā, ka dalībnieks ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim.

Konkrētajā gadījumā Atbildētājai pamatotās aizdomas radās no pašas Prasītājas informācijas pieprasījumos norādītā par informācijas nodošanu trešajai personai un tā, ka Atbildētājai bija zināms, ka Prasītāja ir veikusi tai piederošo Atbildētājas pamatkapitāla daļu ieķīlāšanu bez saskaņošanas ar Atbildētāju, neinformējot Atbildētāju par šādām darbībām.

Ievērojot minēto, konstatējams, ka Tiesa nepareizi ir interpretējusi Komerclikuma 194. pantu un tādējādi ir izdarījusi nepamatotus secinājumus.

[4.10.] Atbildētāja uzskata, ka tiesa vispār nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus, ka iespējamo Prasītājas kaitējuma un zaudējumu nodarīšanas nolūku apliecina arī vēlāk Atbildētājas rīcībā nonākušās ziņas par to, ka Prasītājas pilnvarotā persona /pers. C/ sniedz informāciju un ziņas par Atbildētāju tā tiešajiem konkurentiem, mēģinot atsavināt viņiem Prasītājas piederošās Atbildētājas kapitāla daļas.

Proti, /pers. E/ tikšanās laikā ar citiem ceļojumu biroju un tūrisma operatoru pakalpojumu nozares pārstāvjiem konstatēja, ka Prasītāja sniedza informāciju par Atbildētāju tās konkurentiem un centās tiem atsavināt tai piederošās kapitāla daļas. To apliecina lietā iesniegtais rakstveida pierādījums - 2015. gada 10. un 11. maija e-pastu sarakste ar SIA "Latvia Tours", reģistrācijas Nr 40103042144, valdes locekli /pers. AH/, bet šo pierādījumu tiesa nav vērtējusi.

[4.11.] Tiesa no Prasītājas prasībā minētā, nevis Prasītājas informācijas pieprasījumos norādītā, ir konstatējusi, ka "*Prasītāja norāda, ka mērķis informācijas iegūšanai ir pamatotas aizdomas par to, ka otra Atbildētājas dalībnieka — /pers. E/ rīcība ir pretrunā ar Civillikuma 2251. pantā noteiktajam, Komerclikuma 171. pantā noteiktajam, kā arī Prasītājai ir aizdomas, ka Atbildētājas darījumi netiek slēgti sabiedrības interesēs, bet atsevišķi darījumi būtu vērtējami kā Atbildētājas līdzekļu nepamatota izmaksa Komerclikuma 182. panta " izpratnē. Tāpat Prasītāja ir norādījusi, ka 2014. gada 6. novembra pieprasījumā lūgtā informācija nepieciešama Prasītājai piederošo kapitāla daļu novērtēšanai un tā nav informācija, kuras izsniegšana liek pieprasīta šajā civillietā.*"

Atbildētāja gan rakstveida paskaidrojumos, gan tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos vērsa tiesas uzmanību uz to, ka Prasītāja prasības pieteikumā tendenciozi, daļēji patiesībai neatbilstoši ir izklāstījusi faktiskos apstākļus un izteikusi virkni pārmetumu, kuriem nav nekāda saistība ar celtās prasības priekšmetu.

Prasītāja nepatiesi norāda, ka pēc tam, kad /pers. E/ 2013. gadā ir kļuvusi par īpašnieci SIA "AVEROJA" kapitāla daļām ir strauji kritušies Atbildētājas finanšu rādītāji.

Prasītāja šo izteikumu pamato ar uzņēmuma novērtējuma izdruku no Lursoft, kas sagatavota, izmantojot AS „Capitalia" izveidoto uzņēmumu novērtējuma rīku, kas nedod pilnu vērtējumu. Kā izriet no lietā esošās 2015. gada 27. jūnija SIA „Capitalia" vēstules Nr. 39-2015, novērtējuma kalkulators ir balstīts uz automātisku datu apstrādi un veido vērtējumu pēc pilnīgi automātiskas metodes. Šāds rīks dodot tikai indikatīvu vērtējumu un, lai precīzi apzinātu uzņēmuma vērtību, ir ieteikts veikt ekspress vai pilno uzņēmuma novērtējumu. No minētā pamatoti secināms, ka Lursoft uzņēmuma novērtējuma izdruku nevar tikt uzskatīta par pierādījumu, kas jebkādā mērā objektīvi norādītu Atbildētāja uzņēmuma patieso vērtību.

Nepilnīgi izklāstīts ir Prasītājas prasībā norādītais, ka no gada pārskatiem izriet, ka Sabiedrība 2014. gadā ir noslēgusi vienošanos, atbilstoši kurai Sabiedrības īstermiņa aizdevumi dalībniekiem vai vadībai 71 006 EUR apmērā ir kļuvuši par ilgtermiņa aizdevumiem. Šajā sakarā ir norādāms, ka Prasītāja ir noklusējusi, ka attiecīgā vienošanās par aizdevumu 2013. gadā, kas 2013. gada pārskatā (19.1pp.) ir norādīta īstermiņa aizdevums, ar pilnīgi tādiem pašiem noteikumiem - summu, procentu likmi un atmaksas termiņu - ir norādīta arī 2014. gada pārskatā (19.1pp.). Atšķirība ir tāda, ka 2014.gada pārskatā tā ir iegrāmatota pie ilgtermiņa saistībām. Līdz ar to secināms, ka neatkarīgi, vai attiecīgais aizdevums ir grāmatots kā īstermiņa vai ilgtermiņa aizdevums, abos gada pārskatos ir norādīti vieni un tie paši būtiskākie līguma noteikumi, turklāt ar identisku aizdevuma atmaksas termiņu - 31.12.2018.

Nepilnīgi atspoguļojot faktiskos apstākļus, Prasītāja maldina tiesu par negodprātīgu un nesaimniecisku Sabiedrības valdes darbību, kas pamatotu Prasītājas aizdomas Atbildētājas darījumu slēgšanā ne Sabiedrības interesēs.

Attiecībā uz Prasītājas prasībā norādīto, ka 2014. gadā Atbildētājai ir ievērojami pieauguši saistīto sabiedrību parādi - no 250786 EUR 2013. gadā līdz 325142 EUR 2014. gadā, Atbildētāja norāda, ka attiecīgais rādītājs ir mainīgs Sabiedrības naudas plūsmas lielums, jo nepārtraukti starp saistītajām sabiedrībām attiecīgajā nozarē notiek naudas kustība sadarbības ietvaros. Un konkrēti uz 2014. gada 31.decembri saistīto sabiedrību parādi bija lielāki nekā uz 2013. gada 31. decembri. Turklāt, kā izriet no Sabiedrības 2012. gada pārskata (19.1pp.), tad uz 2012. gada 31. decembri saistīto sabiedrību parāds bija ievērojami lielāks nekā tas bija uz 2013. gada 31. decembri. Līdz ar to dati par saistīto sabiedrību parādiem nav atzīstami par objektīvu rādītāju, lai izdarītu pamatotus un vispusīgus secinājumus par Sabiedrības darbību.

Tāpat nepamatots un nepierādīts ir Prasītājas apgalvojums, ka ir slēgti darījumi, kuru slēgšanai būtu bijusi nepieciešama Atbildētājas dalībnieku sapulces piekrišana. Kā izriet no Komerclikuma 139.^{3} panta septītās daļas, dalībnieku sapulces piekrišana darījuma slēgšanai ar valdes locekli vai ar saistīto personu nav vajadzīga, ja darījums tiek slēgts sabiedrības parasti veicamās komercdarbības ietvaros par parasto vērtību.

[4.12.] Atbildētāja uzskata, ka pilnībā nepamatots ir arī tiesas secinājums, ka "*Tiesa nekonstatē šķēršļus Atbildētājai pirms informācijas izsniegšanas brīdināt Prasītāju par komercnoslēpuma piešķiršanu sabiedrības darījumiem, tādējādi brīdinot arī par Komerclikumā noteikto atbildību par komercnoslēpuma izpaušanu".*

Šāds tiesas secinājums ir pretējs Komerclikuma 194. pantā noteiktajam regulējumam attiecībā uz informācijas izsniegšanas ierobežošanu. Proti, minētajā tiesību normā nav noteikts, ka dalībnieku sapulcei vēl būtu jāizvērtē, vai pastāv šķēršļi pirms informācijas izsniegšanas brīdināt personu, kurai izsniedzama informācija, par komercnoslēpuma izpaušanu.

Tāpat šāds secinājums ir pretējs Komerclikuma 19. panta trešajā daļā nostiprinātajām komersanta tiesībām prasīt komercnoslēpuma aizsardzību.

Tā kā Atbildētājai bija zināms, ka pieprasīto informāciju un iegūtās ziņas Prasītāja plānoja nodot trešajām personām - /pers. C/ un SIA „BIZON BROKER", tad lietā nav nozīme, ka Prasītāja būtu brīdināta par atbildību par komercnoslēpuma izpaušanu.

Atbildētājas valdes 2015. gada 26. janvārī pieņemtais lēmums par komercnoslēpuma statusa piešķiršanu nav apstrīdēts. Turklāt tas tika pieņemts, lai tiktu nodrošināta Sabiedrības interese par to, lai komercnoslēpums nenonāktu trešo personu rīcībā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Komerclikuma 194. pantu Atbildētājai nebija pienākuma brīdināt Prasītāju par Komerclikumā noteikto atbildību par komercnoslēpuma izpaušanu.

[4.13.] Atbildētāja nepiekrīt Tiesas secinājumam Spriedumā, ka "*Tiesa atzīst par pamatotu Prasītājas norādīto, ka 2015. gada 14. aprīļa un 8. maija dalībnieku sapulces nolemtais - aizliegt izsniegt informāciju atbilst arī Komerclikuma 221. panta piektajā daļā noteiktajam, ka valdei ir pienākums sniegt ziņas dalībnieku sapulcei par noslēgtajiem darījumiem starp sabiedrību un dalībnieku, padomes locekli vai valdes locekli*

No Sprieduma neizriet, kā tiesa ir nonākusi pie šāda secinājuma un kāpēc konkrētajā gadījumā ir piemērojams Komerclikuma 221. panta piektajā daļā noteiktais, nevis Komerclikuma 194. panta noteikumi.

Atbilstoši Atbildētājas 2015. gada 14. aprīļa dalībnieku sapulces protokolam tajā ir izsmeļoši atspoguļoti iemesli un pamats Prasītājas tiesību ierobežošanai. Prasītājas tiesību ierobežošanas mērķis bija leģitīms un pamatots - Atbildētājas komercnoslēpuma aizsardzība, jo Prasītāja iepriekš bija skaidri norādījusi, ka sniegtā informācija tiks nodota ar Atbildētāju un Prasītāju nesaistītām trešajām personām un, kā vēlāk atklājās, tiktu sniegta arī Atbildētājas tiešajiem konkurentiem.

Savukārt 2015. gada 8. maijā Atbildētājas valdes ziņojumam nemaz nevarēja būt cits saturs, ņemot vērā to, ka iepriekš Atbildētājas dalībnieku sapulce bija nolēmusi ierobežot Prasītājas tiesības saņemt informāciju un šis lēmums bija un joprojām ir spēkā.

Par to, ka informācijas saņemšanas mērķis varētu būt prasības celšana Atbildētājas interesēs, Atbildētājas pārvaldes institūciju rīcībā informācijas nebija. Turklāt, lai iegūtu pierādījumus prasības celšanai pret Sabiedrības valdes locekli, likumdevējs ir noteicis citu tiesisko regulējumu, kas ietverts Civilprocesa likuma 112. pantā un regulē rakstveida pierādījumu pieprasīšanas kārtību. Līdz ar to Prasītājas vēlāk norādītais informācijas nepieciešamības pamats par iespējamo prasību pret /pers. E/ par Sabiedrībai radīto zaudējumu piedziņu nav atzīstams par pamatotu un tiesisku, ja normatīvajos aktos šādas informācijas pieprasīšanai ir noteikta cita saņemšanas kārtība.

[4.14.] Tāpat Atbildētāja uzskata par nepamatotu tiesas secinājumu, ka "*Tiesa uzskata par nesamērīgu apstākli, ka Prasītājai, lai saņemtu informāciju, regulāri jāvēršas ar lūgumu dalībnieku sapulcei lemt par informācijas sniegšanu, kas, ņemot vērā to, ka Atbildētājas valdes locekle ir lielākās sabiedrības daļas īpašniece, faktiski pilnībā liedz Prasītājai iespēju saņemt jebkādu ar Atbildētājas darbību saistītu informāciju.*

Attiecīgais tiesas subjektīvais uzskats nevar tika attiecināts uz lietā noskaidrojamiem un vērtējamiem apstākļiem Komerclikuma 194. panta piemērošanai. Atbildētāja ir rīkojusies atbilstoši tiesiskajam regulējumam un tās rīcībā esošajiem faktiem, 2015. gada 14. aprīlī un 2015. gada 8. maijā pieņemot attiecīgos dalībnieku sapulces lēmumus. Likumdevējs nav noteicis izņēmumus Komerclikuma 194. panta un 216. panta piemērošanai, ja sabiedrības valdes loceklis vienlaikus ir arī lielākās sabiedrības daļas īpašnieks. Tādējādi attiecīgie pārmetumi Atbildētājai ir nepamatoti.

[4.15.] Tiesa vispār nav vērtējusi Atbildētājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē par apstākļiem, kas papildus apliecināja Atbildētājas aizdomas, ka Prasītāja iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji Sabiedrības mērķim.

Proti, līdz 2013. gada 7. jūnijam Atbildētājai bija divi dalībnieki /pers. E/ un /pers. AK/. 2013. gadā /pers. AK/ radās finansiālās problēmas un nepieciešamība piesaistīt papildus naudas līdzekļus norēķinu veikšanai ar kreditoriem. Prasītājas pārstāvis /pers. C/ piedāvāja /pers. AK/ vienoties par aizdevuma (kredīta) izsniegšanu, to nodrošinot ar Atbildētājas kapitāla daļām.

2013. gada 7. jūnijā starp Prasītāju un /pers. AK/ vienlaicīgi tika noslēgti divi kapitāla daļu pirkuma līgumi Nr. 2013-06-07 un Nr. CFO GU 2013-06-07. Saskaņā ar pirmā līguma noteikumiem /pers. AK/ pārdeva tam piederošās daļas Prasītājai, pretī par to saņemot 51 '000,00 LVL, bet atbilstoši otra kapitāla daļu pirkuma līguma noteikumiem /pers. AK/ uzreiz : apņēmās nopirkt atpakaļ Atbildētājas kapitāla daļas 2 vai 4 mēnešu laikā, par to samaksājot Prasītājai kā pirkuma maksu 69'999.00 vai 80'001.00 LVL.

Atbilstoši šiem faktiskajiem apstākļiem pamatoti secināms, ka Prasītājas un /pers. AK/ patiesais nodoms nekad nav bijis atsavināt Atbildētājas kapitāla daļas un Prasītāja nekad nav vēlējusies kļūt par Atbildētājas dalībnieku. Par to liecina ne tikai abu norādīto kapitāla daļu pirkuma līgumu noslēgšanas fakts kā tāds, bet arī tajos ietvertie noteikumi. Proti, gadījumā, ja tiek atsavināts kāds priekšmets, puses vienojas par tā cenu un samaksas kārtību, taču ne pirkuma būtībai, ne loģikas principiem neatbilst vienošanās par mantas atsavināšanu, kuras cena vienas

dienas laikā mainās vairāk kā par 58%. Turklāt cenas izmaiņas ir atkarīgas no samaksas veikšanas laika un nekādi nav saistītas ar paša atsavināmā priekšmeta īpašībām. Līdz ar to nav šaubu, ka Prasītājas un /pers. AK/ patiesais mērķis ir bijis vienoties par aizdevuma izsniegšanu, kas nodrošināta ar ķīlas priekšmetu - Atbildētājas kapitāla daļām. Attiecīgi arī loģiski izskaidrojams atmaksājamās summas apjoma pieaugums, jo procentu noteikšana par kapitāla lietošanu un nokavējumu ir aizdevuma darījuma dabiska sastāvdaļa (lai arī konkrētajā gadījumā to apmērs nevarētu tikt vērtēts kā saprātīgs un taisnīgs).

Atbildētāja uzskata, ka tiesai konkrētajā gadījumā šīs tiesvedības ietvaros, lemjot par 2015. gada 14. aprīli un 2015. gada 8. maija dalībnieku sapulcē pieņemto lēmumu spēkā esamību, tiesisko pamatu informācijas izsniegšanai un Prasītājas prasījuma tiesību esamību kā tādu, bija pamats vērtēt to, vai starp Prasītāju un /pers. AK/ noslēgtajiem kapitāla daļu pirkuma līgumiem Nr. 2013-06-07 un Nr. CFO GU 2013-06-07 vispār var būt tiesiski saistošs spēks daļā attiecībā uz Prasītājas īpašuma tiesībām uz Atbildētājas kapitāla daļām un no tā izrietošajām Prasītājas kā sabiedrības dalībnieka tiesībām, jo saskaņā ar Civillikuma 1415. pantu likums Prasītājas tiesības neaizsargā.

Neskatoties uz Atbildētājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē par iepriekš norādīto, tiesa to ir atstājusi bez jebkāda vērtējuma.

[4.16.] Tiesa ir atstājusi bez vērtējuma, ka Prasītāja ka Sabiedrības dalībnieks nekad nav izradījusi interesi par Atbildētājas saimnieciskās darbības būtību ceļojumu biroja pakalpojumu sniegšanas jomā, tās ikdienas darbības nodrošināšanas un attīstības iespējām. Visa līdzšinējā Prasītājas rīcība ir vērsta vienīgi uz kaitējuma nodarīšanu Atbildētājai un /pers. E/. Prasītāja nepārtraukti pieprasa dažādu darbību veikšanu, ceļ tiesā prasības un citādi apgrūtina sekmīgo Atbildētājas komercdarbību, lai piespiestu otram Sabiedrības dalībniekam /pers. E/ daļas nopirkt par simtos tūkstošu mērāmu summu, kas vairākas reizes pārsniedz gan iepriekšējam Atbildētāja dalībniekam /pers. AK/ izmaksāto naudas līdzekļu apjomu, gan kapitāla daļu patieso tirgus vērtību. Faktiski šāda rīcība tiek raksturota kā reiderisms.

[4.17.] Tiesa nav vērtējusi tādu faktisko apstākli, ka Prasītāja par Atbildētājas dalībnieku kļuva 2013. gada 7. jūnijā, kad attiecīgi tika veikts ieraksts tā dalībnieku reģistrā. Savukārt Prasītāja prasībā līdz sniegt informāciju par darījumiem, kas noslēgti pirms Prasītāja kļuva par Prasītājas dalībnieku, līdz ar to arī par periodu, kad Prasītājas tiesības nemaz netika un nevarēja tikt aizskartas. Tādējādi pamatoti secināms, ka Prasītājai nav nekāda pamata lūgt uzlikt par pienākumu sniegt informāciju par dalījumiem, kas noslēgti no 2009. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 6. jūnijam.

[4.18.] Tāpat Prasītāja ir lūgusi tiesu uzlikt par pienākumu sniegt publiski pieejamu informāciju, ko Prasītāja bez jebkādiem šķēršļiem var iegūt, neapgrūtinot Atbildētājas administratīvo darbu. Proti, Koncernu likuma 13. pants nosaka, ka koncerna līgumu piesaka reģistrācijai Uzņēmumu reģistrā, tas stājas spēkā brīdī, kad tiek reģistrēts Uzņēmumu reģistrā un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" tiek publicēts paziņojumu par koncerna līguma noslēgšanu. Arī informācija par saistītajām personām ir pieejama publiskās datu bāzēs, proti, komercreģistrā ir pieejama informācija par kapitālsabiedrību dalībniekiem, padomes un valdes locekļiem. Līdz ar to, nav konstatējams tiesību aizskārums attiecībā uz informācijas iegūšanu par koncerna līguma noslēgšanu un ar Atbildētāju saistītajām personām, jo šī informācija ir publiski pieejama un nav pamata to uzlikt par pienākumu papildus sniegt arī Atbildētājai.

[4.19.] Atbildētāja uzskata, ka spriedumā nav norādīts nekāds objektīvs faktiskais pamatojums 14.dienu termiņa noteikšanai, jo neviens normatīvais akts neparedz noteiktu termiņu informācijas un dokumentu sagatavošanai un izsniegšanai sabiedrības dalībniekam. Līdz ar to pamatoti secināms, ka 14 dienu termiņa noteikšanai nav tiesiska pamata.

[5.] 2016.gada 2.maijā Rīgas apgabaltiesā saņemti prasītāja SIA "CFO" rakstveida paskaidrojumi par atbildētāja iesniegto apelācijas sūdzību, kurā uzskata apelācijas sūdzību par nepamatotu, jo, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, taisot spriedumu, ir pareizi un pilnīgi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, pareizi piemērojusi materiālās tiesību normas un ievērojusi procesuālās tiesību normas, kā arī taisījusi likumīgu un pamatotu spriedumu.

[6.] Tiesas sēdē atbildētājas pilnvarotais pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, savukārt prasību neatzina un lūdza to noraidīt. Prasītāja pilnvarotie pārstāvji prasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, savukārt apelācijas sūdzību neatzina un lūdza to noraidīt. Trešās personas pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts uzskatīja prasību par nepamatotu, savukārt apelācijas sūdzību par pamatotu un apmierināmu pilnā apmērā.

Motīvu daļa

Izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet apelācijas sūdzība ir neapmatota un noraidāma, šādu motīvu dēļ:

[7.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ņemot vērā apstākli, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, tad arī prasība apelācijas kārtībā tiek izskatīta pēc būtības pilnā apmērā, atbilstoši apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem.

[8.] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes rajona tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus izvērtējot apelācijas sūdzībā minētos argumentus.

[8.1.] Lietā nav strīda par faktu, ka 2015.gada 14.aprīlī notikusi SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulce, kura pieņēmusi lēmumu par otro darba kārtības jautājumu, nolemjot ierobežot sabiedrības dalībnieka SIA „CFO" tiesības saņemt informāciju un dokumentus, proti - aizliedzot SIA „CFO" saņemt ziņas par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" noslēgtajiem darījumiem un attiecīgajiem darījumu aktiem (lietas lapa 115, 1.sējums).

Tāpat lietā nav strīda par faktu, ka arī 2015.gada 8.maijā notikusi SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulce, kura pieņēmusi lēmumu par otro darba kārtības jautājumu, nolemjot nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" un /pers. E/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 01 .janvāra līdz 2015.gada 31 .martam (lietas lapa 116, 1.sējums).

No lietas materiāliem redzams, ka abās dalībnieku sapulcēs bijis pārstāvēts 100% no SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" pamatkapitāla.

Saistībā ar minēto dalībnieku sapulču formālu atbilstību Komerclikuma prasībām Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas izteiktajai motivācijai un nekādus pārkāpumus nekonstatē.

[8.1.1.] Sabiedrības dalībnieks SIA „CFO", kurš pārstāv 30% no SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" balss tiesīgā pamatkapitāla apstrīd abus minētos lēmumus, motivējot, ka tie ierobežo viņa tiesības uz informācijas saņemšanu.

[8.1.2.] Komerclikuma 194.pants noteic, ka dalībniekam ir tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem. Šīs tiesības var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu, ja ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka dalībnieka absolūtās tiesības iegūt informāciju aprobežojamas tikai atsevišķos gadījumos (1), katrā konkrētā gadījumā pieņemot dalībnieku sapulces lēmumu (2), kurā norādāmas pamatotas aizdomas (3) par to, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus (4).

Tāpat, ņemot vērā, ka Atbildētāja faktiski uzskatāma par informācijas sniegšanas ierobežotāju, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tai arī sniedzami pierādījumi par Komerclikuma 194.panta piemērošanas priekšnoteikumu esamību.

[8.1.2.1.] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka apelācijas sūdzībā Atbildētāja būtisku nozīmi piešķīrusi faktam, ka Prasītāja, iesniedzot Atbildētājai lūgumus par informācijas sniegšanu,

nav pietiekami pamatojusi informācijas pieprasīšanas mērķi un to pamatojusi, tikai ceļot prasību tiesā.

No lietas materiāliem redzams, ka pirms vēršanās tiesā Prasītāja bija iesniegusi Atbildētājai vairākus informācijas pieprasījumus (2014.gada 25.aprīļa pieprasījums Nr.2014-04-25, 2014.gada 25.aprīļa pieprasījums Nr.2014-04-25-SR, 2014.gada 13.maija pieprasījums Nr.2014-05-13, 2014.gada 6.novembra pieprasījums Nr.2014-11-06, 2015.gada 28.janvāra pieprasījums nr.2015-01-28, 2015.gada 8.maija iesniegums nr.2015-05-08-2- 1, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-1-1, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-1, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-2, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08-2-2-3, 2015.gada 8.maija iesniegums Nr.2015-05-08- 2-2-4, 2015.gada 20.maija, 2015.gada 20.maija iesniegums Nr.2015-05-20) par informācijas nepieciešamību.

Lietā konstatējams, ka Prasītāja no Atbildētājas nebija saņēmusi nekādu atbildi uz minētajiem pieprasījumiem, tostarp arī nebija saņēmusi no Atbildētājas nekādas norādes par informācijas pieprasījumu nepilnību un nepieciešamību paskaidrot informācijas pieprasīšanas mērķi.

Lietā konstatējams, ka nedz 2014.gada 14.aprīļa, nedz 2014.gada 8.maija dalībnieku sapulces lēmumi nav tikuši pamatoti ar nepietiekami motivētiem vai citādi nepilnīgiem un neizprotamiem informācijas pieprasījumiem.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu Prasītājas secinājumu, ka Atbildētāja tikai pēc prasības celšanas izlēmusi, ka iemesls pieprasītās informācijas nesniegšanai, ir informācijas pieprasīšanas mērķa nenorādīšana, jo arī no 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija dalībnieku sapulču protokoliem ir redzams, ka Atbildētājai nav iebildumu par nepietiekami motivētiem informācijas pieprasījumiem un lēmumi ierobežot SIA "CFO" tiesības saņemt informāciju motivēti ar pavisam citiem apstākļiem.

Lietā nav strīda par faktu, ka Atbildētāja Prasītājai prasības pieteikumā norādīto informāciju nav sniegusi arī pēc prasības celšanas.

Lietā konstatējams, ka atsevišķos pieprasījumos (piemēram, 2014.gada 25.aprīļa iesniegumā Nr.2014- 04-25-SR) norādīts informācijas nepieciešamības pamats – proti 2014.gada 8.aprīļa valdes paziņojums par dalībnieku sapulces sasaukšanu, kuras kārtībā iekļauts gada pārskata par 2013.gadu apstiprināšana, bet 2014.gada 13.maija iesniegumā Nr.2014-05-13 SIA "CFO" to lūgusi atkārtoti.

[8.1.2.2.] Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka Komerclikuma 194.pantā paredzēto ierobežojumu izmantošanu likumdevējs nekādi nav saistījis ar informācijas pieprasījuma motivācijas apjomu, kā arī vispār nav uzlicis dalībniekam par pienākumu norādīt iemeslus kālab šāda informācija būtu nepieciešama. Tādējādi nav šaubu, ka Komerclikuma 194.pants nepieprasa dalībniekam pamatot informācijas pieprasījuma mērķi un izmantošanas nolūku.

Civillietu tiesas kolēģijas izpratnē sabiedrības dalībniekam piemīt absolūtas tiesības saņemt visu informāciju, kuru tas uzskata par būtisku un nepieciešanu komercdarbības veikšanai, kā arī tālab, lai dalībnieks varētu pilnvērtīgi izvērtēt un pieņemt lēmumu par dalībnieku sapulcē ietvertajiem jautājumiem, vai citu savu tiesību realizācijai.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" pieprasījusi motivācijas nepieciešamību bez tiesiska pamata un līdz ar to noraidāmi arī tās pārstāvja argumenti par leģitīma informācijas gūšanas mērķa nepieciešamību.

[8.2.] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka apelācijas sūdzībā Atbildētāja vairākkārt norādījusi, ka tā nesniedz informāciju Prasītājai, jo Prasītāja to pieprasījusi nolūkā sniegt trešajām personām (šāds pamatojums ir iekļauts arī apstrīdētajos 2015.gada 14.aprīļa un 2015.gada 8.maija dalībnieku sapulču lēmumos).

Saistībā ar minētajiem argumentiem Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka informācijas ierobežošanas gadījumā, ierobežojošā lēmuma pieņēmējam jānorāda uz pamatotām aizdomām par to, ka dalībnieks, kurš ziņas ieguvis varētu tās izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

[8.2.1.] Atbildētāja apgalvo, ka informācija netiek sniegta, jo tādējādi pieprasīto informāciju varētu saņemt Prasītājas pilnvarotais pārstāvis /pers. C/, SIA "BIZON BROKER" vai citas komercsabiedrības, kas strādā analogā sfērā un uzskatāmas par konkurentiem.

Prasītāja apgalvo, ka nekad nav pieprasījusi no Atbildētājas informāciju nolūkā to nodot trešajām personām un nekad nav nodevusi trešajām personām informāciju par Atbildētāju.

[8.2.2.] Civillietu tiesas kolēģijas izpratnē nav pamatots Atbildētājas arguments, ka tā nesniedz informāciju, jo informācijas saņēmējs ir /pers. C/, nevis Prasītāja.

Minētais arguments ir vērtējams kritiski, jo no lietas materiāliem izriet, ka informācijas pieprasītājs vienmēr ir bijusi SIA „CFO", bet /pers. C/ ir SIA "CFO" pilnvarotā persona, kura fiziski rīkojas juridiskas personas vārdā.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas Prasītājas argumentiem, ka /pers. C/ nekādā ziņā nevar uzskatīt par trešo personu, jo atbilstoši Civillikuma 2289.pantam pilnvarnieks darbojas pilnvardevēja vārdā un interesēs, un tas atbilst Komerclikuma 212. panta trešajai daļai, kura noteic, ka dalībnieks var piedalīties dalībnieku sapulcē personiski vai ar rakstveidā pilnvarota pārstāvja starpniecību. Tādējādi nav šaubu, ka gadījumā, kad SIA „CFO" ir pilnvarojusi /pers. C/ pārstāvēt to tiesiskajās attiecībās ar SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", nevar būt pamats informācijas nesniegšanai minētajai personai.

Turklāt lietā nav strīda par faktu, ka /pers. C/ un SIA „CFO" ir gatava parakstīt konfidencialitātes vai informācijas neizpaušanas līgumu, bet šāda līguma parakstīšanu Atbildētāja nekad nav nedz lūgusi, nedz piedāvājusi.

[8.3.] Lietā konstatējams, ka Prasītāja vēlējusies saņemt pieprasīto informāciju par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", tostarp informāciju par darījumiem ar valdi, dalībniekiem un citām saistītajām personām, jo vēlas veikt sev piederošo kapitāla daļu novērtēšanu un šim nolūkam noslēgusi līgumu ar SIA "BIZON BROKER". Prasītāja uzskata, ka šo līgumu sniegt informāciju, kas nepieciešama kapitāla daļu novērtēšanai, nav nekāda pamata uzskatīt par sabiedrībai kaitējošu rīcību. Prasītāja norāda, ka gadījumā, ja tā būtu saņēmusi savā 2014.gada 6.novembra pieprasījumā Nr.2014-11-06 norādīto informāciju un nodevusi to SIA "BIZON BROKER", SIA "BIZON BROKER" to būtu izmantojusi nevis kā trešā persona savtīgiem mērķiem, bet gan tikai un vienīgi kapitāla daļu novērtēšanai, un tādējādi objektīvi nepastāvētu nekāds kaitējuma nodarīšanas risks sabiedrībai.

Šiem argumentiem iebilst Atbildētāja, norādot uz ziņām par SIA "BIZON BROKER" slikto un apšaubāmo reputāciju.

[8.3.1.] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka laba vai slikta kāda komersanta reputācija nekādi nepierāda, ka pastāv pamatotas aizdomas par to, ka Prasītāja varētu izmantot iegūtās ziņas pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus, jo konkrētajā gadījumā nav gūti nekādi pierādījumi par šādu kaitējumu vai zaudējumu esamību.

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija atzīst par maldīgu Atbildētājas pilnvarotā pārstāvja ieskatu, ka dalībnieka tiesību uz informāciju ierobežošanai nepieciešamas tikai aizdomas, jo likumdevēja griba definējot terminu "pamatotas aizdomas" skaidri norāda, ka nepieciešams pastāvēt kādam objektīvam tiesiskam vai faktiskam pamatam, kas šīs aizdomas radījis, savukārt pastāvot pamatotām aizdomām jābūt apstiprinātām ar pierādījumiem.

Šādu pieeju paredz arī Komerclikuma 194.panta gramatiskā izpratne, jo latviešu valodas skaidrojošā vārdnīcā (pieejama www.tezaurs.lv) skaidrots, ka *"pamatots ir tāds, kura patiesums, nepieciešamība ir pierādīta*." Tādējādi, pretēji Atbildētājas norādītajam, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka dalībnieka tiesības uz informāciju nevar ierobežot, ja nav pierādījumu par aizdomu pamatotību, jo tādā gadījumā aizdomas nav un pat nevar būt pamatotas.

[8.3.2.] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nepamatots ir arī apelācijas sūdzībā norādītais Atbildētājas viedoklis, ka Komerclikuma 194.pantā lietotie vārdi "varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim" liecina, ka tiesību norma piešauj pat varbūtības formā pieņemt to, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim un tādēļ liegt dalībniekam tiesības uz informāciju, neesot atbilstošiem pierādījumiem.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka vārdi "varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim" saistāmi ar sākotnēju nepieciešamību konstatēt "pamatotas aizdomas", savukārt aizdomas var uzskatīt par pamatotām tikai gadījumā, ja tiek konstatēti atbilstoši pierādījumi.

Līdz ar to nav pamata liegt dalībniekam tiesības saņemt informāciju tikai tālab, ka cits dalībnieks, kuram ir balsu vairākums, subjektīvi uzskata, ka informācija varētu tikt izmantota pretēji sabiedrības mērķim.

Konkrētajā gadījumā apelācijas sūdzībā nav sniegta motivācija, kādi faktiskie apstākļi, raugoties no saprātīga komersanta viedokļa, pierādītu, ka Prasītāja iegūto informāciju gribētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim. Tāpat šajā strīdā Atbildētāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas apliecinātu to, ka informācijas sniegšana Prasītājai radītu konkrētu un reālu kaitējuma risku Atbildētājai.

[8.3.3.] Atbildētāja uzskata, ka faktu, ka /pers. C/ sniedzis informāciju un ziņas par Atbildētāju tās tiešajiem konkurentiem, apliecina e-pasta sarakste ar Latvia Tours pārstāvi.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka minētā e- pasta sarakste ar Latvia Tours pārstāvi pierāda, ka SIA „CFO" ir piedāvājusi Latvia Tours iegādāties tai piederošās sabiedrības kapitāla daļas (lietas lapas 177-178, 1.sējums.), bet nepierāda jebkādas ar uzņēmējdarbību saistītas informācijas, kura varētu kaitēt Komerclikuma 194.pantā minētajām personām, nodošanu Latvia Tours.

Apstāklis, ka Prasītāja vēlas savas kapitāla daļas pārdot ir zināms arī otrai dalībniecei /pers. E/ un Civillietu tiesu kolēģijas izpratnē nav uzskatāms par tādu, kas kaut kādā veidā varētu nodarīt kaitējumu sabiedrībai vai trešām personām.

[8.3.4.] Kā argumentu informācijas nesniegšanai Atbildētāja minējusi, ka pamatotas aizdomas rada tas fakts, ka Prasītāja sev piederošās kapitāla daļas ir ieķīlājusi trešajai personai un tādēļ, Atbildētājas ieskatā, pastāv iespēja, ka pieprasītā informācija var nonākt trešo personu rokās.

Minētais arguments Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā vērtējams kritiski, jo lietā nav strīda par faktu, ka arī otra SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" dalībniece un valdes locekle /pers. E/ ir ieķīlājusi sev piederošās kapitāla daļas par labu citai personai (lietas lapa – 133, 1.sējums).

Pie tam kapitāla daļu ieķīlāšanas fakts pats par sevi ir atļauts darījums, kas nekādi nenorāda uz automātisku kaitējuma vai zaudējumu iespējamību Komerclikuma 194.panta izpratnē.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija, analogi pirmās instances tiesai, nekonstatē pamatotu aizdomu esamību Komerclikuma 194.pantā paredzētā dalībnieka tiesību ierobežojuma piemērošanai.

[8.4.] Apelācijas sūdzībā Atbildētāja kā vienu no pamatiem informācijas nesniegšanai norādījusi apstākli, ka Atbildētāja savā darbībā ir piešķīrusi komercnoslēpuma statusu tādām lietām un informācijai, kas nav publiski pieejama, un tādējādi arī Prasītājai ir liegta šādas informācijas saņemšana.

[8.4.1.] Lietā konstatējams, ka SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" valde 2015.gada 26.janvārī pieņēmusi lēmumu, kurā noteikusi komercnoslēpuma statusu sabiedrības darījumiem, jebkuriem noslēgtajiem līgumiem un tamlīdzīgiem aktiem, slēdzamiem un plānotiem darījumiem, sarakstei un pārrunās paustajai informācijai, valdes rīkojumiem uzdevumiem un tamlīdzīgiem dokumentiem, dalībnieku sapulču protokoliem un lēmumiem, pakalpojumu, izmaksu u.c. cenām un citai informācijai (lietas lapa 114,1.sējums).

[8.4.2.] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka faktiski no minētā valdes lēmuma izriet, ka jebkura veida informācija par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" komercdarbību ir uzskatāma par komercnoslēpumu.

Tādējādi secināms, ka šis valdes lēmums ir pretrunā ar Komerclikuma 19.pantu, jo atbilstoši Komerclikuma 19.pantam komercnoslēpuma statusu nevar piešķirt jebkuram dokumentam, bet gan tikai tādam, kas attiecas uz saimnieciska, tehniska vai zinātniska rakstura lietām un rakstveidā vai citādā veidā fiksētām vai nefiksētām ziņām, kuras atbilst visām šādām pazīmēm: (1) tās ietilpst komersanta uzņēmumā vai ir tieši ar to saistītas;(2) tās nav vispārpieejamas trešajām personām; (3) tām ir vai var būt mantiska vai nemantiska vērtība; (4) to nonākšana citu personu rīcībā var radīt zaudējumus komersantam; (5) attiecībā uz tām komersants ir veicis konkrētai situācijai atbilstošus saprātīgus komercnoslēpuma saglabāšanas pasākumus.

[8.4.3.] Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Atbildētāja valdes lēmums par komercnoslēpuma statusa piešķiršanu pats par sevi nevar kalpot par pamatu informācijas pieejas ierobežošanai kapitālsabiedrības dalībniekam, jo no Komerclikuma 210.panta izriet valdes un dalībnieku sapulces subordinācijas princips, atbilstoši kuram dalībnieku sapulce var izlemt jebkuru valdes kompetencē esošu jautājumu, bet valdei nekādā gadījumā nav tiesību izlemt dalībnieku sapulces kompetencē esošus jautājumus.

Tā kā Komerclikuma 194.pants nepārprotami noteic, ka dalībnieka tiesības uz informāciju var ierobežot tikai un vienīgi ar dalībnieku sapulces lēmumu, tad Atbildētājas 2015.gada 26.janvāra valdes lēmums par komercnoslēpuma statusa piešķiršanu pats par sevi nevar kalpot par pamatojumu informācijas nesniegšanai sabiedrības dalībniekam.

Turklāt Komerclikuma 19.pantā iekļautā regulējuma par komercnoslēpumu mērķis ir ierobežot negodīgu konkurenci, kas rodas no pretlikumīgas komercnoslēpuma izpaušanas, nevis ierobežot dalībnieka tiesības uz informāciju, kas tam nepieciešama savu tiesību īstenošanai.

[8.4.4.] Par nepamatotu atzīstams arī apelācijas arguments, ka valdes 2015.gada 26.janvāra lēmums par komercnoslēpuma statusa piešķiršanu nav apstrīdēts un tādēļ ir spēkā un ir saistošs Prasītājai, jo šāds Atbildētājas viedoklis ir klajā pretrunā ar valdes un dalībnieku subordinācijas principu, atbilstoši kuram valdei ir saistoši dalībnieku sapulces lēmumi un attiecīgi arī tiesības tos apstrīdēt (Komerclikuma 217.pants), savukārt dalībnieku sapulcei kā sabiedrības augstākajai lēmējinstitūcijai valdes lēmumi nav saistoši un tādēļ arī likums neparedz valdes lēmumu apstrīdēšanas kārtību.

[8.4.5.] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka arī Atbildētājas valdes veiktā komercnoslēpuma statusa noteikšana visai informācijai nevar ierobežot Prasītājas kā SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" dalībnieces tiesības uz informāciju.

Turklāt vērā ņemams fakts, ka SIA „CFO" un tās pilnvarots pārstāvis /pers. C/ joprojām ir gatavi parakstīt konfidencialitātes vai informācijas neizpaušanas līgumu, ko apliecināja arī apelācijas instances tiesas sēdē.

[8.5.] Komerclikuma 194.pants paredz, ka dalībniekam ir tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem un šīs tiesības var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu (..).

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka no Komerclikuma 194.panta izriet, ka dalībnieku lēmums par informācijās pieejas ierobežošanu var tikt pieņemts tikai katrā konkrētā gadījumā, kas nozīmē, ka ierobežojums var attiekties tikai uz kādu konkrētu informāciju.

Lietā konstatējams, ka apstrīdētais 2015.gada 14.aprīļa SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmums paredz "ierobežot SIA „CFO", vienotās reģistrācijas n. 40003638398, tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot SIA „CFO", vienotās reģistrācijas nr. 40003638398, saņemt ziņas par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" noslēgtajiem darījumiem un attiecīgos darījumu aktus".

Tāpat no 2015.gada 8.maija dalībnieku sapulces protokola izriet, ka dalībnieku sapulces lēmums "nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" un /pers. E/ un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 01.janvāra līdz 2015.gada 31.martam" ir motivēts ar nekonkrēto 2015.gada 14.aprīļa dalībnieku sapulces lēmumu un tādējādi ierobežo Prasītājas tiesības uz informācijas saņemšanu pilnībā nevis "katrā konkrētā gadījumā" kā to pieļauj Komerclikuma 194.pants.

Minētie argumenti papildus pierāda Komerclikuma 194.panta priekšnoteikumu neizpildi un liecina, ka Prasītājas tiesības uz informāciju ierobežotas neatbilstoši likuma prasībām.

[8.6.] No prasībā pieteiktajiem prasījumiem izriet, ka Prasītāja vēlas ne tikai tiesības iepazīties ar sabiedrības dokumentiem, bet panākt, lai tiesa uzliek par pienākumu Atbildētājai izsniegt atsevišķus darījumu aktu kopijas.

Komerclikuma 194.pants noteic, ka dalībniekam ir tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētā likuma norma nerada dokumentu kopiju izgatavošanas pienākumu, bet rada dalībniekam, tai skaitā arī Prasītājai, tiesības iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem un saņemt no valdes nepieciešamo informāciju par sabiedrības darbību, kā arī neizslēdz tiesības izrakstīt nepieciešamos datus vai izgatavot kopijas ar tehniskiem līdzekļiem, piemēram nofotografēt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā minēto viedokli, ka atbilstoši Komerclikuma 194.pantam Prasītājai nav tiesību saņemt informāciju par darījumiem, kas noslēgti pirms 2013.gada 7.jūnija, kad Prasītāja kļuva par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" dalībnieku, jo šāds ierobežojums Komerclikuma 194.pantā nav noteikts un Atbildētāja nav norādījusi nevienu tiesību normu, no kuras izrietētu šāds ierobežojums.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka informācijas saņemšanas process nekādi nedrīkst traucēt valdes darbu, tālab nevar tikt apmierināti dalībnieka pieprasījumi par kādu aprēķinu sniegšanu tieši viņam nepieciešamā formā vai apjomā.

[8.7.] Atbildētāja apelācijas sūdzībā izteikusi iebildumus par 14 dienu termiņu informācijas un dokumentu sniegšanai, jo neviens normatīvais akts neparedzot noteiktu termiņu informācijas sniegšanai.

Minētie iebildumi nav pamatoti, jo neatbilst Komerclikuma 194.panta jēgai, jo šī tiesību norma paredz sabiedrības dalībniekam tiesības no valdes saņemt informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem.

Tā kā lietas iztiesāšanas gaitā nodibināts, ka Prasītāja ilgstoši nesaņem informāciju, ka ziņas par Atbildētājas darījumiem Prasītāja lūgusi jau 2014.gada 25.aprīlī savā iesniegumā Nr.2014-04-25-SR, Civillietu tiesas kolēģija šo 14 dienu termiņu atzīst par taisnīgu un optimālu.

[8.8.] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma praktiski pilnā apmērā, ar nenozīmīgiem redakcionāliem ierobežojumiem attiecībā uz pienākumu Atbildētājai izgatavot kopijas vai veikt aprēķinus.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pārējie prasībā un apelācijas sūdzībā izteiktie argumenti, kuru starpā arī argumenti par Prasītājas pamatotām aizdomām par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" valdes veikto darījumu ar saistītajām personām neatbilstību SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" interesēm un Komerclikuma prasībām; par Prasītājas uzskatu, ka esošā valdes locekle nepilda pienākumu ievērot krietna un rūpīga saimnieka gādību; par abu pušu uzskatiem par tendenciozu lietas faktisko apstākļu atspoguļojumu un iespējamo reiderismu, nerada pamatu pretēja sprieduma pieņemšanai.

Civillietu tiesas kolēģija, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pamatoti konstatējusi, ka Atbildētāja, nesniedzot informāciju par darījumiem ar valdi un dalībniekiem, ir pārkāpusi arī Komerclikuma 221.panta piekto daļu, jo šajā tiesību normā noteiktā pienākuma (līdzīgi kā Komerclikuma 139.^{3}p., 174.p.4.d., 180.p.2.d., 213.p.6.d., 285.p.3.d. noteiktā pienākuma) izpildi nevar ierobežot ar Komerclikuma 194.pantu.

Tā kā Komerclikuma 194.pants regulē situācijas, kad dalībnieks ir vērsies sabiedrībā ar lūgumu sniegt tādu informāciju, ko likums imperatīvi nav uzlicis par pienākumu sniegt, tad Komerclikuma 194.pantā noteiktajā kārtībā nevar tik pieņemts lēmums ierobežot dalībniekam tiesības saņemt informāciju par darījumiem ar sabiedrības valdes locekli, dalībnieku vai saistītajām personām (Komerclikuma 139.^{3} p., 221.p.), gada pārskatu, revidenta atzinumu un priekšlikumu par peļņas izlietošanu (Komerclikuma 174.p.4.d., 180.p.2.d.), dalībnieku sapulču protokolus (Komerclikuma 213.p.6.d., 285.p.3.d.) u.c..

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šajā strīdā nav būtiskas nozīmes tiem apstākļiem, kādos Prasītāja ir kļuvusi par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" kapitāla daļu īpašnieku, jo minētie apstākļi nav šīs prasības pamatā un nekādi prasījumi par minēto darījumu apstrīdēšanu konkrētajā prasībā nav izvirzīti.

[9.] Attiecībā uz pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tajā piemērotas atbilstošas tiesību normas un veikta laba faktu analīze, kā rezultātā arī apelācijas tiesā pieņemams analogs tiesas spriedums.

[10.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

[10.1.] Lietā konstatējams, ka Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu 71,14 EUR apmēra un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 EUR. Tā kā prasība ir apmierināta arī apelācijas instances tiesā, ir radies pamats minētos izdevumus piedzīt Atbildētājas par labu Prasītājai, kopā 78,97 EUR apmērā.

[10.2.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanai labprātīgi apmierinājis.

Lietā konstatējams, ka zvērināts advokāts Kaspars Novicāns sniedzis juridisku palīdzību Prasītājai konkrētās civillietas vešanā un kopējie izdevumi par zvērināta advokāta juridiskās palīdzības sniegšanu sastāda 2722,50 EUR (2571,25 +151,25).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktu, izdevumi advokāta palīdzības samaksai atlīdzināmi prasībās, kurām nav mantiska rakstura, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši - lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta.

Saistībā ar minēto procesuālo tiesību normu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Prasītājai izdevumi advokāta palīdzības samaksai par pārstāvību apelācijas instances tiesas sēdē tiesās atlīdzināmi pilnā 2722,50 EUR apmērā, šādu apsvērumu dēļ.

Kā redzams no lietas materiāliem, pirmās instances tiesā lietas iztiesāšanai bija piecas tiesas sēdēs, bet apelācijas instances tiesā – trīs tiesas sēdes. Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka prasītājs iesniedzis atsauksmi uz Atbildētājas un Trešās personas paskaidrojumiem un lūgumu par papildu pierādījumu pievienošanu (lietas lapas 129-145, 1.sējums), iebildumus uz lūgumu par lietas atstāšanu bez izskatīšanas un lūgumu par pierādījumu pievienošanu (lietas lapas 222-223, 1.sējums), prasības pieteikuma precizējumus (lietas lapas 224-225, 1.sējums), rakstveida paskaidrojumus par Atbildētājas apelācijas sūdzību (lietas lapas 2-18, 2.sējums).

Izvērtējot zvērināta advokāta veikto darbu pirmās un apelācijas instances tiesā, sastādīto dokumentu apjomu un piedalīšanos tiesas sēdēs, celtās prasības pamatu un priekšmetu, kā arī atzīstot iztiesājamā strīda sarežģītību, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši taisnīguma un samērīguma principam, piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmērs ir samērīgs un atbilstošs reāli ieguldītajam juridiskās palīdzības sniedzēja darbam.

[10.3.] Vienlaikus saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi).

Lietā konstatējams, ka iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi. Kopējie izdevumi abu instanču tiesās sastāda 44,34 EUR (6,23 EUR+38,11 EUR), bet ņemot vērā, ka Prasītāja, ceļot prasību, bija samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 EUR, atlikusī iepriekš nesamaksātā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa ir 36,51 EUR apmērā. Ņemot vērā faktu, ka prasība apmierināta, rodas pamats summas 36,51 EUR piedziņai no Atbildētājas.

[10.4.] Civilprocesa likuma 204[1]. pants nosaka, ka tiesa taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par tiesāšanās izdevumu piedziņu, nosaka termiņu, kas nevar būt garāks par desmit dienām, sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 430 - 434.pantiem Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

Prasību apmierināt.

Atzīt par spēkā neesošu 2015.gada 14.aprīļa SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par otro darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts ierobežot SIA „CFO", vienotās reģistrācijas n. 40003638398, tiesības saņemt informāciju un dokumentus, aizliedzot SIA „CFO", vienotās reģistrācijas nr. 40003638398, saņemt ziņas par SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" noslēgtajiem darījumiem un attiecīgajiem darījumu aktiem.

Atzīt par spēkā neesošu 2015.gada 8.maija SIA "TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" ārkārtas dalībnieku sapulces lēmumu par otro darba kārtības jautājumu, ar kuru nolemts nesniegt dalībnieku sapulcei informāciju par noslēgtajiem darījumiem starp SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" un /pers. E/, personas kods /personas kods/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 01 .janvāra līdz 2015.gada 31 .martam.

Uzlikt par pienākumu SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotas reģistrācijas nr. 40003404807, 14 dienu laikā sniegt SIA „CFO", vienotās reģistrācijas Nr.40003638398, šādu informāciju:

- kuras personas laika periodā no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai ir uzskatāmas par ar SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas nr. 40003404807, saistītajām personām;
- par noslēgtajiem darījumiem starp SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS" un /pers. E/, personas kods /personas kods/, un citām saistītajām personām par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai, uzrādot šo darījumu aktu un to izpildi apliecinošo dokumentu kopijas;
- par to vai starp /pers. E/, personas kods /personas kods/; SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas nr. 40003404807; SIA „AVEROJA", vienotās reģistrācijas nr. 40003305784; SIA „Karšu serviss", vienotās reģistrācijas nr. 40103670393; SIA „ISIC.LV", vienotās reģistrācijas nr. 40003771707; SIA „COLUMBUS TRAVEL", vienotās reģistrācijas nr. 40003341592, ir noslēgts Koncerna līgums;
- par metodi, kāda tiek izmantota cenas noteikšanai visiem darījumiem starp saistītām personām, kas noslēgti no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par procentu maksājumiem, kas ir aprēķināti par aizdevumiem, kas saistītajām personām izsniegti no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par procentu maksājumiem, ko saistītās personas ir samaksājušas par aizdevumiem, kas saistītajām personām izsniegti no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par būtiskajiem nosacījumiem darījumiem ar saistītām personām, kas iekļauti bilances postenī „Saistīto sabiedrību parādi" par periodu no 2009.gada 01.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai;
- par aprēķināto un izmaksāto valdes locekļa atlīdzību par periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz sprieduma pasludināšanas dienai.

Piedzīt no SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas nr. 40003404807, par labu SIA "CFO", reģistrācijas Nr. 40003638398, samaksātos tiesas izdevumus 78,97 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 2722,50 EUR, kopā piedzenot 2801,47 EUR (divi tūkstoši astoņi simti viens *euro,* 47 centi).

Piedzīt no SIA „TŪRISMA AĢENTŪRA KOLUMBS", vienotās reģistrācijas nr. 40003404807, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 36,51 EUR (trīsdesmit seši *euro*, 51 *cents)*.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā. Pilns spriedums tiks sastādīts 2017.gada 27.aprīlī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M. Bebriša
Tiesneši L.Volberga
J.Freimanis